

Библијске лекције

РИЗНИЦА ИСТИНЕ (I)

*Расуђивање са
нашим Творцем*

Св. 99. Бр. 1

Јануар – Март 2023.

Садржај:

1. Божја Реч људском роду данас	5
2. Моћна Божја Реч	10
3. Ватрене змије	15
4. Уље за лампу	20
5. Јеванђеље у Старом завету	26
6. Вечни Божји закон	31
7. Тајна јеванђеља	36
8. Прикован на Његов крст	41
9. “Ако признајемо”	47
10. „Посвети их истином својом“	52
11. Стари завет	57
12. Дођите да расудимо заједно!	62

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
За Србију:	Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд
Тел/Факс:	(011) 2430-947
е-маил:	unita2@ EUnet.rs
Internet:	http://www.reformnipokretasd.com
Библијски превод:	Biblija: Даничић-Караџић
Превод са енглеског:	Стеван Тодоровић
Одговорни уредник:	Татјана Лукић
Штампа:	Eurodream, Нова Пазова

Предговор

Заиста је чудесно величанствена творевина коју је Свемогући обликовао и одржао овде на земљи већ преко 6.000 година; а круна и врхунац Његовог задивљујућег стваралаштва је људски род начињен по Његовом облицију! То је раса створених бића чија је сврха да населе ову планету и владају њоме. Захваљујући интелигенцији и моћи расуђивања дарованим људском роду, овој врсти – хомо сапиенс – поверено је ово преимућство, али је изнад свега то једина врста на земљи којој је понуђена прилика да заувек радосно живи у присутности узвишеног Творца, кроз сву вечност.

Као и свако друго преимућство и одговорност, и ово долази уз одређен услов. Праведни и милостиви Творац свемира јасно излаже ове услове пред нас и позива нас да расуђујемо с Њим како бисмо могли спознати одредбе Његовог завета.

Из тог разлога, следећа три месеца, ученици Суботне школе широм света проучаваће суштински важну тему: „Расуђивање са нашим Творцем.“ Ово је први део једногодишње серије тема под насловом „Ризнице истине“ која ће нам обезбедити суштинско разумевање дивних драгуља истине од изузетне вредности и припремити нас за вечност. Сви који желе да буду спасени морају имати дубоку, истинску веру у Бога и победничко хришћанско искуство које ће издржати чак и тешка искушења последњег часа овоземаљске историје.

„Вера која је дата интелигентним створењима донеће разумне доказе о својој искрености, јер ће показати видљиве резултате у срцу и карактеру. Христова милост ће се показати у њиховом свакодневном понашању. Можемо са сигурношћу упитати оне који тврде да су посвећени: 'Појављују ли се плодови Духа у твом животу? Показујеш ли Христову кротост и смерност, откриваш ли чињеницу да свакодневно учиш у Христовој школи, обликујући свој живот по узору на Његов несебичан живот?'

„Најбољи доказ да било ко од нас има везу с небеским Богом је тај да држимо Његове заповести. Најбољи доказ вере у Христа је неповерење у себе и зависност о Богу. Једини поуздан доказ да живимо у Христу је да одражавамо Његов лик. Све док тако чинимо ми пружамо доказ да смо посвећени истином, јер се истина показује у нашем свакодневном животу.“ – *Ye Shall Receive Power, 121.*

„Има много људи који, иако настоје да се придржавају заповести Божјих, немају потпуног мира ни радости. То долази отуд што се у свом свакодневном искуству не вежбају у вери. Они као да ходе по опустошеној земљи, по сланој пустињи. Траже мало, док би могли да траже много више, јер нема граница обећањима Божјим.“ – *Дела апостола, 425.*

Наша је молитва да сви будемо обогачени Библијским лекцијама за ово тромесечје и да наша вера буде изобилно ојачана расуђивањем са Свезнајућим!!

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Дар прве суботе за здравствени и васпитни центар у Адигеји, Северни Кавказ, Русија

Субота, 7. јануар 2023.

Територија Русије обухвата 17,125,191 км², са популацијом од око 146,780,000 људи, од којих су 111 милиона Руси. Преосталих 35 милиона становника сачињавају припадници 180 различитих националности. Најзаступљенија религија је православна (42%) а за њом следи ислам (30%). Друге вероисповести укључују католичанство (3%), староверце (грану источног православног хришћанства), будизам, јудаизам и гркокатоличку веру (1%).

Од 1925. године вест Реформног покрета објављивана је овде у веома тешким околностима. Због Речи Божје многа браћа су завршила у затвору. Неки су жртвовали свој живот ради истине. Деведесетих година прошлог века наша црква имала је прилику да слободно проповеда и ту могућност је активно искористила. У јуну 2018. године организована је руска Унија. Током последњих неколико година, наше могућности за слободно проповедање постале су веома ограничене, тако да смо тражили парче земље у природи где бисмо одржавали састанке и здравствено-мисионски програм. Господ нам је омогућио да купимо 5 хектара земље на обронку Кавказа са погледом на дивне планинске пределе. Будући да је у планинским регијама веома тешко пронаћи воду, цена овог земљишта била је прилично ниска. Међутим, Господ се побринуо и за то и помогао нам да нађемо извор воде на том земљишту, не само за пиће, већ и да имамо мало језеро. Захвални смо Му за овај велики благослов Његовог провиђења! У лето 2019. године овде смо одржали први сабор, иако смо могли да саградимо само летњу конструкцију за састанак, трпезарију и малу, двособну кућу. Позвали смо и једног доктора да ту одржи семинар о здрављу. У складу са светлошћу Духа пророштва и узимајући у обзир наше околности, препознајемо велики потенцијал за здравствено-мисионски рад под условом да саградимо одговарајуће просторије за ову сврху.

Верујемо да ће нам, милошћу Божјом и уз помоћ браће из целог света, Господ помоћи да остваримо овај пројекат за који наша локална браћа немају довољно средстава да га финансирају. Нека Господ благослови свакога ко жели да подржи овај подухват молитвама и новчаним прилозима.

Ваша браћа и сестре из руске Уније

Божја Реч људском роду данас

„Овако вели Господ: Да је проклет човек који се узда у човека и који ставља тело себи за мишицу, а од Господа одступа срце његово.“ – Јеремија 17:5.

„Бог у својој милости и верности често допушта да се разочарамо у оне којима смо дали своје поверење, како бисмо увидели колико је неразумно уздати се у човека и смртно тело узимати себи за мишицу.“ – *Здравље и срећа*, 434.

Предлажемо да прочитате: *Савети за родитеље, учитеље и студенте*, 380-382; *Fundamentals of Christian Education*, 129-137

Недеља

1. јануар

1. КАКО НАМ ЈЕ БИБЛИЈА ДАТА?

а. На који начин су нам дати Свети списи? 2. Тимотију 3:16; 2. Петрова 1:21; 4. Мојсијева 12:6.

„Речи у Библији нису оно што је надахнуто, већ људи који су их писали. Надахнуће не делује на човекове речи или начин изражавања, већ на самог човека који, под утицајем Светог Духа, постаје прожет мислима. Божански ум прожима људски ум. Небески ум и воља уједињују се с људским умом и вољом; на тај начин оно што човек изговара постају Божје речи.“ – *Одабране поруке 1*, 19.

б. У тражењу Божјег вођства, шта треба да схватимо о сновима и визијама? 5. Мојсијева 13:1-5; Јеремија 29:8.

с. Који су неки од других узрока сновиња снова? Проповедник 5:3,7.

д. На који начин треба да проверавамо пророке? 1. Коринћанима 14:32; Исаија 8:19,20.

2. ДА ЛИ СУ СВЕТИ СПИСИ НЕПОГРЕШИВИ?

а. У којој мери можемо имати поверење у чистоту Божје Речи? Псалм 12:6,7.

„Библија је пуна драгоцених истина, она садржи алфу и омегу свег сазнања.“ – *Слуге јеванђеља*, 278.

„У Библији имамо непогрешиво дате Божје савете. Њена учења, практично примењена у животу, оспособљавају људе за сваки одговоран задатак. То је глас Божји који свакога дана говори души. Како пажљиво, стога, млади треба да проучавају Реч Божју, чувајући у свом срцу као најдрагоценије благо њене поуке по којима треба да се управљају у свим животним приликама.“ – *4. Сведочанство*, 420.

„Бог је у својој Речи поверио људима знање потребно за спасење. Свете списе треба примити као поуздану и непогрешиву објаву Његове воље. Они су мерило карактера, објава доктрина и средство за проверу искуства.“ – *The Faith I Live By*, 13.

„(Младима) је потребан поуздан саветник и непогрешив вођа. Наћи ће га у Божјој Речи. Ако је не проучавају марљиво, учиниће велике грешке, које ће покварити њихову срећу и срећу других, како за овај живот, тако и за будући.“ – *Порука младима*, 276, 277.

б. Колико су трајна начела изнета у светим списима? Матеј 24:35; Псалм 119:160; Исaiја 40:8.

„(Христос) је Реч Божју проповедао тако да је сви разумеју. Упућивао је на свете списе као на неоспоран ауторитет и ми треба да чинимо исто тако. Библију треба истицати као Реч вечнога Бога, као крај сваке препирке и темељ сваке вере.“ – *Христове очигледне поуке*, 25.

„Библија, у потпуности прихваћена и проучавана као глас Божји, говори члановима људске породице како да стигну до боравишта вечне среће и обезбеде себи благо на небу.“ – *Fundamentals of Christian Education*, 444.

„Не треба ли васпитање које пружају наше школе бити такво да пружи још јасније познавање Божје Речи, да доведе душу у животворну повезаност са Богом, држећи Га увек у мислима и будући свако племенито осећање у души? То је васпитање које је трајно као вечност.“ – *General Conference Daily Bulletin*, March 6, 1899.

3. ПРИХВАТАЊЕ ЗАПИСА БОЖАНСКОГ НАДАХНУЋА

а. Шта морамо разумети када Бог говори преко својих пророка? Јеремија 1:4-9; 1. Солуњанима 2:13.

„Христос своје ученике поучава да своје срце и ум никад не затварају пред поуком и да увек буду спремни да верују. Он је изрекао благослов свима који слушају и гледају очима вере...

„Прави ученик је само онај који науку Светог писма прима тако као да му лично говори глас Божји. Он Реч Божју узима са страхопоштовањем, јер је она за њега жива стварност.“ – *Христове очигледне поуке, 41.*

„Библија указује на Бога као свог аутора; ипак, она је писана људском руком и разноликим стилем својих различитих књига представља особине више писаца. Истине које су откривене су све 'Богом дане' (2. Тимотију 3:16), али изражене су људским речима. Бесконачни је путем свог Светог Духа обасјао светлошћу умове и срца својих слугу. Он је дао снове и виђења, симболе и слике; они којима је истина била откривена на такав начин утеловили су мисао људским језиком.“ – *Одабране поруке 1, 22, 23.*

б. Шта Бог често открива преко својих пророка како би нам помогао да разумемо свезнајућу и вечну природу Божанства? Амос 3:7; Исаија 46:9,10.

„Историја и пророчанства сведоче да Бог целе земље открива тајне преко својих изабраних светлоноша целом свету. Скептичан свет, који говори и пише о узвишенијем образовању, расправља о стварима које не разуме. Он не види да истинско узвишеније васпитање обухвата савршеније познавање Бога и Исуса Христа, кога је Он послао. Мали је број оних који разумеју да сва права наука долази од Бога науке и да Бог показује свету да је Он Цар над свиме.“ – *Bible Training School, December 1, 1912.*

„У аналима људске историје изгледа као да срећа народа и слава и пад царева зависе од воље и способности човека и чини се да његова снага, славољубље и ћуд великим делом утичу на ток догађаја. Међутим, у Речи Божјој је подигнута завеса тако да кроз сву ову игру људских интереса, моћи и страсти можемо сагледати деловање силе Свемогућега и готово нечујно остваривање Његове воље.“ – *Пророци и цареви, 340.*

4. ШТА ЈЕ НЕОПХОДНО С НАШЕ СТРАНЕ?

а. Какав став треба да имамо док проучавамо Библију? Исаија 66:1,2; Јован 7:17; Дела 17:10,11.

„Када се душа преда Христу, тада новим срцем завлада нова сила. Изврши се промена коју човек својим силама никад не може остварити. То је потпуно натприродна појава која уноси један натприродан елемент у људску природу. Душа која се предаје Христу постаје Његова тврђава, коју Он држи у једном побуњеном свету и Он неће да се у њој признаје иједна друга власт сем Његове. Душа која се тако држи у поседу небеских сила може одолети свим нападима сотоне. Али ако се не потчинимо власти Христовој, пашћемо под власт заводника.“ – *Жеља векова*, 305.

„Оспоравати, доводити у питање, критиковати, исмевати – то је васпитање које су многи примили, то су плодови које они доносе. Они одбијају да прихвате доказе. Природно срце је у сукобу са светлошћу, истином и знањем. Исус Христос се налази у свакој просторији где сте боравили. Колико је молитава упућено према небу из тих соба?“ – *The Ellen G. White 1888 Materials*, 140.

„Не постоји сигурност да је наша доктрина исправна и слободна од свог кукоља и заблуде уколико свакодневно не извршавамо Божју вољу. Ако будемо извршавали Његову вољу, упознаћемо и доктрину. Видећемо истину у њеној светој лепоти. Прихватимо је са уважавањем и страхопоштовањем и моћи ћемо и другима да пренесемо оно што знамо да је истина. У овом свечаном делу не сме доћи до осећања надмоћи и самоуздизања.“ – *The Ellen G. White 1888 Materials*, 46.

б. Који део Библије је важнији од преосталог дела? Римљанима 15:4; Лука 24:27; Исаија 28:10.

„Сваки део Светог писма дат је божанским надахнућем и користан је. Проучавању и Старог и Новог завета треба поклањати једнаку пажњу. Док проучавамо списе Старог завета можемо наићи на жубор живих потока и тамо где лакомислен читалац види само пустош.

„Стари и Нови завет се међусобно осветљавају и допуњују. И један и други представљају откривење славе Божје у Христу Исусу.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте*, 382.

5. НИЈЕ ДОВОЉНО САМО ЧИТАТИ И ПРОУЧАВАТИ

а. Шта треба да чинимо са оним што научимо док проучавамо Свете списе? Приче 2:1-5; Псалам 119:11,16.

„Свети Дух се најрадије обраћа младима отварајући им ризницу богатства и лепоте Речи Божје. Тада драгоцене обећања изговорена гласом великог Учитеља обузимају њихова осећања и оживљавају им душу духовном снагом божанског порекла. Ум се на тај начин развија у познању онога што је божанско и постаје снажна барикада против искушења.

„Речи истине добијају на значају, а њихово значење поприма ширину и пунину о којој нисмо ни сањали. Лепота и богатство Речи Божје имаће преображујући утицај на ум и карактер. Светлост небеске љубави падаће на срце као божанско надахнуће.“ – *Христове очигледне поуке, 106.*

б. Са чим смо упоређени ако те ствари примимо у срце? Лука 6:46-49.

„Срце које се обогати познањем драгоцених истина Речи Божје наоружано је за борбу против сотониних кушања, против нечистих мисли и несветих поступака.“ – *Мој живот данас, 32.*

с. Шта треба да тражимо од Господа да учини за нас – и зашто? Псалам 119:133.

„Божанска мудрост управљаће корацима оних који су се ослонили на Господа. Окруживаће их божанска љубав и они ће схватити да се налазе у присутности Утешитеља, Светога Духа.“ – *Our High Calling, 324.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. На који начин је божанско надахнуће дато људском роду?
2. У којој мери можемо веровати Библији и зашто?
3. Која је сврха давања пророчких записа и какав ауторитет сви надахнути записи носе са собом?
4. На који начин наш став утиче на проучавање Библије?
5. Како градимемо свој живот на чврстом и сигурном темељу?

Моћна Божја Реч

„Учини ми, Боже, чисто срце, и дух прав понови у мени.“ – Псалам 51:10.

„Искушења често изгледају неодољива зато што се занемари молитва и проучавање Библије и тада онај који се куша не може одмах да се присети Божјих обећања како би се сотони супротставио библијским оружјем.“ – *Велика борба*, 531.

Предлажемо да прочитате: *Fundamentals of Christian Education*, 123-128.

Недеља

8. јануар

1. ВОЈНИЦИ КРСТА

а. Чега морамо стално бити свесни док боравимо на овој земљи? 1. Петрова 5:8. Како дакле Павле описује живот хришћанина? 2. Тимотију 2:3.

„Ништа не може бити беспомоћније, ништа не може бити зависније од душе која осећа своју ништавност и потпуно се ослања на заслуге крви разапетог и васкрслог Спаситеља. Хришћански живот је живот ратовања, непрекидне борбе. То је битка и напредовање. Али свако дело послушности Христу, свако самопожртвовано дело ради Њега, свако савладано искушење, свака извојевана победа, корак је у том напредовању до славе коначне победе.“ – *That I May Know Him*, 253.

б. На који начин једино можемо на крају постати победници? Ефесцима 6:11-17.

„Они који су спремни да узму све оружје Божје и да сваког дана нађу времена за побожно размишљање, у молитви и проучавању светих списа одржаваће сталну везу са небом и шириће спасоносан утицај на све који се налазе око њих. Такви ће имати узвишене мисли, племените тежње, јасну представу о истини и о својим дужностима према Богу... Такви ће имати свету смелост да уђу у присутност Свемогућега. Осећајући да их небеска светлост и слава привлаче, они ће кроз присну повезаност и упознавање са Богом постајати све чистији и племенитији. То преимућство може да има сваки прави хришћанин.“ – 5. *Сведочанство*, 105, 106.

2. СНАГА У РЕЧИ

а. Колико је Реч продорна када је заиста примимо у душу? Јеврејима 4:12.

„Речи надахнућа, дубоко усађене у срце, потећи ће из њега као река живота. Наш Спаситељ се молио да се ум Његових ученика отвори за разумевање Писма. И када год Писмо проучавамо с молитвом, Свети Дух је близу да нам открије значење речи које читамо.“ – *Our High Calling*, 205.

„Реч Божја, попут мача оштрог с обе стране, мора да одсече и последње остатке себичности и сопственог 'ја' који се још налазе у нашем карактеру...

„Реч Божја охоле чини смернима, изопачене кроткима и скрушенима, а непокорне послушнима. Грешне навике су човеку природно уткане у његове свакодневне поступке. Али Реч Божја сече и искорењује телесне жеље. Она суди мислима и побудама срца; продире до зглавака и моздине, искорењујући телесне жеље и чинећи људе вољнима да се покоре Господу.“ – *Коментари библијских текстова*, 805.

б. Којом брзином је Реч у почетку створила небо и земљу? 1. Мојсијева 1:1; Псалам 33:6,9.

с. Од ког материјала је Бог начинио светове помоћу своје Речи? Јеврејима 11:3. Да ли је, након стварања светова, Бог препустио створења да се брину сами о себи?

„Иста стваралачка енергија којом је створено све што видимо и не видимо још увек делује у одржавању читавог свемира и непрекидним операцијама природе. Рука Божја води планете на њиховим одређеним путевима кроз пространства васионе. Своје бескрајно кружење око сунца земља не наставља под утицајем силе за коју је неразлучиво везана, нити пак обиље својих производа даје сама од себе. И стихије природе налазе се под контролом Речи Божје. 'Он застире небо облацима, спрема земљи дажд, чини те расте на горама трава' (Псалам 147:8). Његовом силом буја вегетација, листа дрвеће и цвета сваки цвет.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте*, 152, 153.

3. ПРЕПОЗНАВАЊЕ ГРЕХА

- а. Која је била Давидова жеља након што је починио грех против Бога и против Витсавеје? Псалам 51:1-4.**
- б. Кад читамо Давидове изразе покајања сачуване у божанским записима, шта је била његова највећа брига – последице са којима треба да буде суочен или обнављање његовог односа са Богом? Псалам 51:5-10.**

„Читаву годину после свога пада Давид је живео у привидној сигурности; никакав спољни знак Божјег негодовања није се могао видети. Али је божанска осуда била над њим. Брзо и сигурно приближавао се дан суда и одмазде који никакво кајање није могло да спречи, наилазиле су његове душевне патње и осећање стида, које ће помрачити читав његов живот на земљи. Сви они који указују на Давидов пример да би умањили кривицу сопствених греха, треба из овог библијског записа да науче колико је мучан пут којим пролази преступник. Чак ако се, као Давид, и врате са свог злог пута, увидеће колико су последице греха још у овом животу горке и тешко сношљиве.“ – *Патријарси и пророци*, 763.

„Давидово кајање је било искрено и дубоко; он се није трудио да покрије свој преступ. У његовој молитви се не осећа тежња да избегне осуду која му је претила. Напротив, он је схватао тежину своје непослушности према Богу, увиђао да му је душа окаљана и гнушао се на свој грех. Молио се не само за опроштај, већ и за чистоту срца. Давид није у очајању одустао од борбе. Божје обећање намењено грешницима који се кају служило му је као доказ да ће и њему бити опроштено.“ – *Патријарси и пророци*, 765.

„Давиду су његови преступи били опроштени зато што је понизио своје срце пред Богом у покајању и скрушеног срца, зато што је веровао да ће Божја обећања о опроштају бити испуњена. Признао је свој грех, покајао се и поновно обратио. Усхићен због уверења о опроштају, ускликнуо је: 'Благо ономе, коме је опроштена кривица, коме је грех покривен. Благо човеку, коме Господ не прима грехе и у чијем духу нема лукавства' (Псалам 32:1,2). Благослов долази због опроштаја; опроштај долази вером да је грех, који смо признали и за који смо се покајали, узео на себе велики Носилац греха. И тако од Христа долазе сви наши благослови. Његова смрт је жртва помирница за наше грехе. Он је велики Посредник преко кога примамо милост и стичемо Божју наклоност.“ – *Our High Calling*, 83.

4. СИЛА КОЈА МЕЊА ЉУДСКО СРЦЕ

а. Шта нам даје наду у могућност промене из нечистог, грешног живота у живот чистоте? Јов 14:4; Јеремија 13:23; Језекиљ 36:26,27.

„Истина је да се људи у свом понашању, гледано споља, могу поправити и без обнављајуће Христове силе. Тежња за утицајем у друштву и жеља да стекнемо поштовање људи може нас навести да водимо уредан живот; због самопоштовања можемо избегавати и оно што изгледа да је зло. Великодушно дело може учинити чак и себичан човек. Како ћемо дакле знати на којој смо страни?“ – *Пут Христу, 51, 52.*

„Бог нам је за борбу против зла које преправљује свет ставио на располагање обилна средства. Библија представља право складиште духовног оружја којим се можемо наоружати и припремити за борбу.“ – *Дела апостола, 377.*

б. Који је једини начин на који искварено људско срце може бити промењено у срце које се радује праведности? Јован 3:3.

„Оно што су некада мрзели сада воле, а мрзе оно што су некада волели. Охоли и уображени постају кротки и понизни. Ташти и дрски постају озбиљни и ненаметљиви. Пијанице постају трезвени, а разуздани чисти.“ – *Пут Христу, 52.*

с. Који су докази те промене? Галатима 5:22,23.

„Стара природа, рођена од крви и воље телесне, не може да наследи царство Божје. Стари путеви, наслеђене склоности и раније навике морају се одбацити; јер се милост Божја не стиче наслеђем. Ново рођење одражава се испољавањем нових побуда, новог укуса и нових склоности. Они који су Духом Светим препорођени у нов живот, постају учесници у божанској природи и у свим навикама и пракси они пружају очевидне доказе о својој живој повезаности са Христом. Ако они који тврде да су хришћани задрже све своје природне мане и склоности, по чему се онда разликују од света? Они истину нису прихватили као нешто што душу посвећује и оплемењује. Они нису наново рођени.“ – *Коментари библијских текстова, 700.*

5. РОЂЕНИ РЕЧЈУ БОЖЈОМ

а. Шта је то што има силу да направи тако радикалну промену у срцу изопаченог, злог појединца? Римљанима 1:16; Јован 1:1; 15:3; 1. Петрова 1:23.

„Библија је најдивнија од свих историја, јер она долази од Бога, а не од ограниченог ума. Она нас враћа кроз векове, до почетка свих ствари, приказујући нам историју времена и призора које иначе никада не бисмо спознали. Она открива славу Божју у делу Његовог провиђења које спасава пали свет. Она најједноставнијим језиком приказује моћну силу јеванђеља, која ће, ако је будемо примили, пресећи ланце који вежу људе за сотонине кочије.“ – *Fundamentals of Christian Education*, 377.

б. Шта Божја Реч подстиче у нама и зашто је то неопходно за живот победе? Римљанима 10:17; 1. Јованова 5:4. Како одржавамо ту победу у у нашем даљем животу? Колошанима 2:6.

„Кад вера једног хришћанина тако прихвати начела истине, та начела постају саставни део бића и покретачка снага живота. Примљена у души, Реч Божја уобличује мисли и утиче на развој карактера.

„Упирући очи вере непрекидно у Исуса, ми постајемо снажнији. Бог ће дати најдрагоценија откривења оном ко је гладан и жедан тога. Такав ће увидети да је Христос његов лични Спаситељ. Кад се хране Његовом Речју, људи увиђају да је она дух и живот. Реч уништава оно што је урођено, земаљску природу, и даје нови живот у Христу Исусу. Свети Дух долази души као Утешитељ. Помоћу Његове милости која преображава, у ученику се огледа Божји лик, и он постаје ново биће. Љубав долази на место мржње, а срце прима божанску сличност.“ – *Жеља векова*, 374, 375.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Колико је озбиљна хришћанска борба против зла?
2. Које важно место у овој борби заузима Реч?
3. На који начин је могуће разумети дубину разорне природе греха?
4. Како долази до преображаја душе?
5. На који начин одржавамо нашу везу са Христом?

Ватрене змије

„Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити. Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смиран у срцу, и наћи ћете покој душама својим. Јер је јарам мој благ, и бреме је моје лако.“ – Матеј 11:28-30.

„Људска природа Божјег Сина нама значи све. Она је златна карика која веже наше душе за Христа и кроз Христа за Бога. То је тема коју треба да проучавамо.“ – *Одабране поруке 1, 232.*

Предлажемо да прочитате: *Жеља векова, 30-32, 94-104.*

Недеља

15. јануар

1. АВРАМОВО СЕМЕ

а. Опиши изузетно опасан став који утиче на духовни живот. Јован 8:33.

б. Шта нас чини робовима греху? Јован 8:34,39-44.

„Фарисеји су тврдили да су они деца Аврамова. Исус им је рекао да то тврђење могу доказати само ако чине дела Аврамова. Права Аврамова деца би живела онако како је он живео – животом послушности према Богу. Они не би покушавали да убију Онога који је износио истине које Му је дао сам Бог. Кујући заверу против Христа, рабини нису чинили дела Аврамова. Чињеница да потичу од Аврама сама по себи нема никакве вредности. Без духовне повезаности са Аврамом која се испољава у томе што би имали његов дух и чинили његова дела, они нису били његова деца.“ – *Жеља векова, 454.*

с. На који начин је могуће избављење од тираније окрутног господара? Јован 8:32,36; Галатима 3:29.

2. ШТА ЗНАЧИ „ПОЗНАВАТИ“?

а. Које суштинско питање је Пилат поставио Исусу у судници? Јован 18:38 (први део). Који одговор би добио од Спаситеља да је за трен застао и сачекао да га чује? Јован 14:6.

„Пилат је зажелео да сазна истину. Његов дух је био збуњен. Жељно је гутао Спаситељеве речи, а у срцу му се пробудила дубока чежња да сазна шта је у ствари истина и како се до ње може доћи. 'Шта је истина?' – упитао је он. Али није сачекао одговор. Урлање које је допирало споља подсетило га је да мора водити рачуна о времену, јер су свештеници бучно тражили да одлуку донесе одмах, без икаквог одлагања. Изашавши поново пред Јевреје, Пилат је енергично рекао: 'Ја никакве кривице не налазим на Њему.'“ – *Жеља векова, 709.*

б. Објасни шта може да се догоди када неко проучава Реч, а не познаје Бога. Марко 12:24; 2. Тимотију 3:7.

„Садукеји су себе обмањивали да се од свих људи настроже придржавају Светог писма. Али је Исус показао да они нису схватили његов прави смисао.“ – *Жеља векова, 582.*

с. Како је могуће бити привучен Ономе ко је нашој палој природи непожељан? Јован 12:32; 8:28; Матеј 11:28-30.

„Када год се људима изнесе закон, нека учитељ истине укаже на престо који окружује дуга обећања, Христова праведност. Слава закона јесте Христос; Он је дошао да закон учини великим и славним. Јасно прикажите да су се милост и истина срели у Христу, да су се загрлили праведност и мир. Гледајући на Његов престо, упућујући Христу изразе покајања, славе и захвалности, ви усавршавате хришћански карактер и приказујете Христа свету. Ви боравите у Христу и Христос борави у вама; поседујете мир који превазилази сваки ум. Треба непрестано да размишљамо о Христу и Његовој привлачној љупкости. Морамо управити умове људи ка Исусу, везујући их за Њега. У свим разговорима држите се божанских особина.“ – *The Ellen G. White 1888 Materials, 730.*

„Проучавајте пажљиво Христов божанско-људски карактер и увек, кад хоћете нешто да учините, запитајте се: 'Шта би Исус учинио да је на мом месту?'“ – *Здравље и срећа, 438.*

3. ЗМИЈЕ У ПУСТИЊИ

а. Који лек је Бог обезбедио за оне који су претрпели угризе отровних змија у пустињи? Шта је од њих захтевано како би били излечени? 4. Мојсијева 21:6-9.

„Будући у заштити Божје силе (синови Израилјеви) нису ни примећивали безбројне опасности које су их стално окружавале. У својој незахвалности и неверству стално су помињали смрт и сада је Господ допустио да смрт дође. Змије отровнице које су представљале праву напаст за пустињу називали су ватреним змијама, због страховитог деловања њиховог уједа који је одмах изазивао запаљење и брзу смрт. Пошто на Израилјцима није више почивала Божја заштитничка рука, многи из народа били су нападнути од ових отровних створова...

„Бог је наредио Мојсију да направи једну змију од бронзе, која ће личити на живу и да је подигне високо усред народа. Свако кога би ујела змија требало је само да погледа у ову од бронзе па да одмах оздрави. Он је то учинио и по околу се брзо пронела радосна вест да ће сви пострадали од уједа ових отровница остати у животу само ако погледају у змију од бронзе. Многи су већ били помрли и кад је Мојсије подигао своју змију на једну мотку, неки нису веровали да ће само један поглед на металну фигуру моћи да их излечи. Такви су помрли због свог неверства. Међутим, многи су веровали у моћ Богом даног средства... Иако потпуно изнурени и на самрти, требало је само једном да погледају па да одмах потпуно оздраве.

„Народ је добро знао да се сила која може да изазове такву промену не налази у змији од бронзе. Моћ исцељења могла је доћи једино од Бога. Он је у својој мудрости изабрао баш такав начин да би показао своју силу. Захваљујући том једноставном средству народ је био наведен да схвати да је управо сопственим грехом навукао то зло на себе. Истовремено су добили обећање да немају разлога да се плаше све док буду били послушни Богу, јер ће их Он сачувати.“ – *Патријарси и пророци, 446-449.*

б. На који начин ово искуство наликује искуству оних који пате од уједа старе змије (Откривење 12:9) и теже за исцељењем? Јован 3:14,15; 1:29.

„Грешник који се каје треба да управу свој поглед у 'Јагње Божије које узео на се грехе света' (Јован 1:29) и гледајући Га, он се преображава. Његов страх се претвара у радост, а његове сумње у наду. Појављује се захвалност. Камено срце се тада разбија. Плима љубави испуњава срце. Христос је у њему извор воде која тече у вечни живот.“ – *Жеља векова, 427.*

4. КО ЈЕ ИСУС?

а. Христос је живео савршеним животом на земљи (1. Петрова 2:21,22), а ипак, уместо да буду привучени Њему и Његовим верним следбеницима, какав је одговор већине људи? 2. Тимотију 3:12; Јован 3:19,20.

„Први хришћани су заиста били 'народ особит'. Њихово беспрекорно понашање и непоколебљива вера представљали су стални укор који је нарушавао мир грешника. Иако малобројни, без богатства, положаја и почасних титула, они су свуда за оне који су чинили зло представљали страх и трепет, где год су њихов карактер и њихово учење били познати. Стога су их безбожници мрзели, баш као што је и Авеља мрзео безбожни Кајин. Они који су тежили да се ослободе сваког ограничавања подстакнутог од стране Светог Духа, убијали су Божји народ из истог разлога којим се руководио и Кајин када је подигао руку на рођеног брата. Из истог разлога су Јевреји одбацили и распели Спаситеља – зато што су чистота и светост Његовог карактера били јавни укор за њихову себичност и исквареност. Од Христових дана па све до данас, Његови верни ученици изазивали су мржњу и противљење оних који воле путеве греха и настављају и даље тако.“ – *Велика борба*, 42.

б. Која је врховна моћ, способна да привуче људски род, испољена у Христу? 1. Тимотију 3:16; Јован 1:1-3; Јевр. 1:8.

„Ако је Христос створио све, морао је постојати пре свега. Речи изговорене по том питању тако су јасне да нико не мора остати у сумњи. Христос је у својој суштини и у најузвишенијем смислу био Бог. Био је с Богом од вечности, Бог над свиме, заувек благословен.“ – *Одабране поруке 1*, 236.

„Бог је густом тамом обавио последњу људску агонију свога Сина. Сви они који су видели Христово страдање били су уверени у Његово божанство. То лице, када Га једном сагледају људске очи, никада не може бити заборављено. Као што је Кајиново лице изражавало кривицу убиства, тако је Христово лице изражавало невиност, спокојство и доброту – лик Божји. Али се Његови тужитељи нису обазирали на тај знак неба. Мноштво подсмевача је сатима посматрало Христове самртничке муке. Сада Га је плашт Божји милостиво сакрио од њихових погледа.“ – *Жеља векова*, 737.

„Размишљајте о Христовом понижењу. Он је узео на себе палу и напаћену људску природу, унижену и упрљану грехом. Узео је мучни терет наших туга, подносио наш бол и срамоту. Издржао је сва искушења којима је човек изложен. У Њему се сјединило људско са божанским; божански Дух боравио је у храму људског тела.“ – *Коментари библијских текстова*, 331.

5. БОГ ЈЕ ПОСТАО ТЕЛО

- a. Шта је ово божанско Биће постало како би спасло људски род страшне патње и стања безнадежности? Јован 1:14; Јеврејима 2:9.
- b. Опиши шта је то Христос преузео на своју безгрешну божанску природу. Јеврејима 2:10,11,14,17.
- c. У којој мери је Исус морао да се понизи да би крст Голготе имао у себи силу која привлачи?

„Размишљајући о овоме, могу ли људи и најмање да се уздижу? Пратећи живот, патње и понижење Христово, могу ли охоло да подигну главу ако нису поднели никакво искушење, срамоту и понижење? Ја кажем да Христови следбеници, гледајући на Голготу, треба да поцрвене од стида због своје уображености и придавања важности себи. Сва ова понижења Величанство неба поднело је због кривице осуђеног човека. У свом понижењу, Он је ишао све дубље и дубље док се није спустио до највећих дубина до којих је уопште могао да допре, да би уздигао палог човека из његове моралне унижености.“ – *Коментари библијских текстова*, 535.

„А шта ми то дајемо, чак и онда када дамо све? – Дајемо Христу срце оскрнављено грехом да га очисти својом сопственом крвљу и спасе својом неупоредивом љубављу! А људи ипак мисле како је тешко предати све! Стидим се кад чујем тако нешто, стидим се и да пишем о томе.

„Бог не тражи од нас да се одрекнемо било чега што бисмо за своје добро могли да задржимо. У свему што чини, Бог има у виду добробит своје деце. О кад би сви они који се нису одлучили за Христа могли да схвате да им Он нуди нешто неизмерно боље од онога што би они сами могли пожелети за себе!“ – *Пут Христу*, 41.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Које поуке можемо научити од Јевреја који су били деца Аврамова?
2. Како, док проучавамо Библију, можемо потпуно промашити њену суштину?
3. Које поуке могу да научим од смртоносних змија у пустињи?
4. Шта нам омогућава да будемо привучени Човеку са Голготе?
5. Зашто је Исус узео на себе огреховљену природу?

Уље за лампу

„Не силом ни крепошћу него Духом мојим, вели Господ.“ – Захарија 4:6.

„Наше посвећење је дело Оца, Сина и Светог Духа. То је испуњење завета Божјег учињеног са онима који су се обавезали да ступају у свето сродство са Оцем, Сином и Светим Духом. Јесте ли рођени наново? Јесте ли постали нова бића у Христу Исусу? Онда настојте да сарађујете са те три велике небеске силе које раде у вашу корист. Чинећи то открићете свету начела праведности.“ – *The Signs of the Times, June 19, 1901.*

Предлажемо да прочитате: *Дела апостола, 35-41.*

Недеља

22. јануар

1. КО ЈЕ СВЕТИ ДУХ?

а. Колико дуго постоји Свети Дух? 1. Мојсијева 1:2; Псалом 51:11; Јеврејима 9:14.

б. Опиши и објасни свеобухватну природу Божјег Духа. Псалом 139:7-12; 1. Коринћанима 2:9-12; 2. Петрова 1:21.

„У току старозаветног периода утицај Божјег Духа запажао се на упадљив начин, али не у потпуности. Вековима су упућиване молитве за испуњење Божјег обећања у дару Његовог Духа, и ниједна од тих усрдних молитава није пред Богом заборављена.“ – *Мој живот данас, 43.*

„Пре него што се на свету појавио грех, Адам је уживао у непосредном заједништву са својим Створитељем. Али од тренутка кад се човек преступом одвојио од Бога, та узвишена предност ускраћена је људском роду. Међутим, планом спасења отворен је пут којим становници земље још увек могу бити повезани с небом. Бог је својим Духом комуницирао с људима, и преко објава које је дао својим изабраним слугама слао божанску светлост свету.“ – *God's Amazing Grace, 190.*

2. ДА ЛИ ЈЕ СВЕТИ ДУХ ЛИЧНОСТ?

а. Наведи неке карактерне црте које приказују личност Светог Духа.

(1) Дух зна. 1. Коринћанима 2:9-12.

(2) Може да воли. Римљанима 15:30.

(3) Може да буде у присној заједници. 2. Коринћанима 13:14.

(4) Будући да може да буде у заједници, мора и да говори. 1. Тимотију 4:1.

(5) На тај начин може и да поучава. 1. Коринћанима 2:13.

(6) Може да буде сведок. Римљанима 8:16.

„Христос је својим ученицима оставио сигурно обећање да ће им након свог вазнесења послати свог Духа. 'Идите дакле', рекао је Он, 'и научите све народе крстећи их ва име Оца (личности Бога) и Сина (личности Кнеза и Спаситеља) и Светог Духа (посланог с неба да буде Христов представник), учећи их да све држе што сам вам заповедио; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка века.'“ – *The Review and Herald, October 26, 1897.*

„Потребно је да схватимо да Свети Дух, који је личност као што је Бог личност, хода по овом тлу.

„Свети Дух је личност, јер Он 'сведочи нашем духу да смо деца Божија' (Римљанима 8:16). Кад се показује то сведочанство, оно са собом носи свој властити доказ. У таквим тренуцима ми верујемо и сигурни смо да смо деца Божја...

„Свети Дух има своју личност; у противном, Он не би могао да сведочи нашем духу и с нашим духом да смо деца Божја. Он мора да буде и божанска личност, јер иначе не би могао да испитује тајне које су сакривене у Божјем срцу. 'Јер ко од људи зна шта је у човеку осим духа човечијег који живи у њему? Тако и у Богу шта је нико не зна осим Духа Божијег' (1. Кор. 2:11).“ – *Евангелизам, 464.*

„Ограничен људском природом, Христос није могао бити на сваком месту лично; стога је било за њихово добро да их Он напусти, оде своме Оцу и пошаље им Светог Духа да буде Његов заменик на земљи. Свети Дух не поседује људски облик и не зависи од њега. На тај начин би Христос могао бити на сваком месту преко свог Светог Духа, свеприсутан.“ – *Manuscript Releases 14, 23.*

„Постоје три живе личности божанског Тројства; у име те три велике силе – Оца, Сина и Светога Духа – крштавају се они који примају Христа живом вером; а те силе ће са послушним поданицима неба сарађивати у њиховим напорима да живе новим животом у Христу.“ – *Евангелизам, 463.*

3. ДА ЛИ ЈЕ СВЕТИ ДУХ ЛИЧНОСТ? (НАСТАВАК)

а. Које су још неке карактеристике које приказују личност Светог Духа?

- (1) Он посредује за нас када се молимо. Римљанима 8:26,27.
- (2) Он даје нарочите дарове. 1. Коринћанима 12:7-11.
- (3) Он такође позива грешника на покајање. Откривење 22:17.
- (4) Не само да позива грешника на покајање, Он га и запечаћава или утврђује у вери. Ефесцима 1:13.
- (5) И зато што нас запечаћава или утврђује, на шта смо упозорени? Ефесцима 4:30.
- (6) Због тога што је личност, Исус Светом Духу додељује личну заменицу „Он“ или „Њему“ 24 пута. Један такав пример налази се у Јовану 14:16,17.

„Христос као наш Посредник и Свети Дух стално се залажу за човека, али Дух Свети не посредује тако као што то чини Христос који се позива на сопствену крв, проливену од постања света. Дух Свети делује на срца, подстичући нас на молитву, кајање и одавање славе и хвале Богу. Захвалност која долази с наших усана резултат је деловања Светог Духа који је, дотакавши струне светих успомена у нашој души, изазвао музику срца.“ – *Коментари библијских текстова*, 648.

„Срећа се састоји из малих и великих ствари... Ако желимо да постанемо слични Христу и попримимо Његов карактер, морамо увежбавати душу да у малим стварима свакодневно напредује у посвећењу. Немамо времена за губљење. Ако желите да утиснете печат у восак и на њему добијете јасан отисак, нећете га ударити жестоко и свом силом, већ ћете пажљиво и чврсто прислонити печат на восак све док он не прими његов облик. Тако и Господ ради са нашим душама... Дух Свети непрекидно, а не само с времена на време, усађује у нас нов живот по Христовом обличју.“ – *In Heavenly Places*, 66.

„Свети Дух стоји иза сваке искрене молитве. Научила сам да у свим мојим посредничким молитвама Дух посредује за мене и за све свете; али Његово посредовање је у складу са Божјом вољом, никада противно њој. 'А тако и Дух помаже нам у нашим слабостима'; а Дух, будући Бог, познаје Божји ум; стога у свакој нашој молитви за болесне, или неке друге потребе, треба имати на уму Божју вољу.“ – *The Signs of the Times*, October 3, 1892.

4. КОЈЕ ЈЕ ДЕЛО СВЕТОГ ДУХА?

а. Након што је Исус отишао да посредује за нас са десне стране Божјег престола, шта нам показује да је Свети Дух лични Спаситељев представник? Јован 15:26; 16:13,14.

б. Шта Свети Дух обезбеђује нашем усамљеном срцу у одсуству нашег вољеног Пријатеља? Јован 16:7.

с. Како нас Он води до обраћења? Јован 16:8; Захарија 4:6.

„Дух ће им бити дарован ради препорода, а без тога би Христова жртва била неуспешна. Моћ зла се повећавала вековима, и било је запрепашћујуће колико су се људи немоћно потчињавали том сотонском ропству. Пружити отпор греху и савладати га може се само моћним деловањем трећег лица Божанства, снагом Светог Духа који не долази ни са каквом ограниченом енергијом, него са потпуном божанском силом. Дух спроводи у дело оно што је извојевао Спаситељ света. Силом Духа Светога срце се чисти од греха. Помоћу Духа верник постаје учесник у божанској природи. Својим следбеницима Христос даје свој Дух, као божанску силу, како би савладали све наслеђене и стечене склоности ка злу и како би Заједница примила печат Његовог карактера.“ – *Жеља векова, 650.*

„Христов лик утиснут у срцу огледа се у карактеру, у практичном животу, дан за даном, јер смо ми представници нашег личног Спаситеља. Свети Дух обећан је свима који Га затраже. Када претражујете Свете списе, Свети Дух је покрај вас, приказујући Исуса Христа.“ – *General Conference Bulletin, February 15, 1895.*

„Проповедање Речи Божје остаје бескорисно ако није праћено присуством и подршком Светог Духа, јер је тај Дух једини прави учитељ божанске истине. Истина ће пробудити савест и променити живот само ако до срца допре посредством Светог Духа. Проповедник може бити у стању да цитате из Речи Божје излаже напамет, он може бити добро упознат са свим њеним захтевима и обећањима; ипак његово сејање јеванђеоског семена неће уродити плодом ако ово семе није оживљено росом небеском. Без садејства Духа Божјег никакво образовање ни способности, ма како велики били, не могу постати успешни канали светлости.“ – *Слуге јеванђеља, 257.*

5. ВЕЗА СВЕТОГ ДУХА СА ЦРКВОМ

а. Како човек долази у пуно познање истине? Јован 16:13.

б. Будући да је то дело Светог Духа, која је Његова улога у помагању нама да пронађемо праву цркву? 1. Тимотију 3:15.

с. Будући да је толико важно да Свети Дух буде у нашем животу, шта треба да чинимо како бисмо поседовали Његову силу у пунини? Лука 11:9-13.

„Кнез сила зла може да буде обуздан једино Божјом силом која је у трећем лицу Божанства, Светоме Духу.“ – *Евангелизам*, 464.

„Све док се Црква задовољава малим стварима, неће бити у стању да од Бога прими велике ствари. Али зашто не гладујемо и не жеднимо за даром Светога Духа, кад је то средство којим се одржава чистота срца? Господ је одредио да божанска сила делује удружена с људским напорима. Веома је битно да хришћанин разуме значење обећања о Светом Духу пре другог доласка нашега Господа Исуса. Говорите о томе, молите се за то, проповедајте о томе; јер је Господ више вољан дати Светог Духа, него што су родитељи вољни давати добре дарове својој деци.“ – *The Review and Herald, November 15, 1892.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како знамо да је Свети Дух био активан Посредник у старозаветним временима?
2. Који су докази да је Свети Дух личност?
3. Која је разлика између посредовања Исуса и Светог Духа?
4. Које су неке од најважнијих улога Светог Духа у плану спасења?
5. Која је улога Светог Духа у помагању људима да схвате која је права црква?

Субота, 4. фебруар 2023.

Дар прве суботе за унесрећене широм света

Природне катастрофе постају све чешће и све озбиљније широм света. Оне укључују земљотресе, цунамије, циклоне, торнада, урагане, поплаве и вулканске ерупције, али и многе друге. „С југа долази олуја, и са севера зима. Од дихања Божијег постаје лед... Натерује облак, и расипа облак светлошћу својом. И он се обрће и тамо и амо по вољи Његовој да чини све што му заповеди по васиљеној. Чини да се нађе или за кар или за земљу или за добротинство“ (Јов 37:9-13).

Свемогући увек има на уму најбоље интересе ове предивне планете и својих створења – али ипак, данас многе чудне и екстремне временске прилике долазе из арсенала архинепријатеља душа:

„Док се сотона приказује синовима људским као велики лекар који може да излечи и који има лек за сваку њихову болест, он ће изазвати такве епидемије и масовна уништења да ће читави градови бити претворени у рушевине и пустош. У том погледу, он је већ на делу. У несрећним случајевима и правим трагедијама на мору и на копну, у великим пожарима, у страшним ураганима и пустошним падавинама обично праћеним и градом, у орканима, поплавама, циклонима, огромним таласима незадрживе плиме и земљотресима – на сваком месту и на хиљаду начина, испољава сотона своју моћ. Он уништава дозрелу жетву и тада долазе глад, брига и оскудица. Он испуњава ваздух смртоносним клицама заразе и хиљаде њих умиру од разних епидемија. Ове појаве ће бити све чешће и све ужасније. Масовним уништењем биће захваћени не само људи него и животиње. 'Тужиће земља и опасти... Изнемоћи ће главари народа земаљског. Јер се земља оскврни под становницима својим, јер преступише законе, изменише уредбе, раскидоше завет вечни' (Исаија 24:4,5).“ – *Велика борба*, 521, 522.

Шта год да се деси, на који начин су деца Божја позвана да одговоре на огромне људске патње које су последица природних катастрофа?

Господ нам налаже да следимо пример који нам је Он оставио док је живео на овој земљи, тиме што ћемо допрети до оних који су у невољи, где год да се налазе, како бисмо им олакшали патње. Основне људске животне потребе брзо постају угрожене и губе се када се догоди природна катастрофа, стога је наша хришћанска дужност да помогнемо кад год и како год можемо. Ваши великодушни дарови за унесрећене широм света ће то и омогућити. Унапред вам захваљујемо!

Ваша браћа из Генералне конференције

Јеванђеље у Старом завету

„Јер шта се напред написа, за нашу се науку написа, да трпљењем и утехом писма наду имамо.“ – Римљанима 15:4.

„Исус је дошао на овај свет да спаси људе од њихових греха. Он нас неће спасити у нашим гресима, јер Он није слуга греху. Ми морамо одговорити на Христову привлачну силу, покајати се за своје грехе и сјединити се са Христом као што је чокот сједињен са лозом.“ – *The Signs of the Times, February 15, 1892.*

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 40-48.*

Недеља

29. јануар

1. ПОУКЕ ИЗ ИСТОРИЈЕ

а. Који је главни разлог за проучавање историје, поготово свете историје? Проповедник 3:15.

„Дело Божје на овој земљи у свим великим реформама или верским покретима, у свим вековима, показује упадљиву сличност. Начела Божјег поступања са људима увек су иста. Значајни покрети садашњице имају сличности са онима из прошлости, а искуства Заједнице у прошлим временима представљају драгоцене поуке за наше време.“ – *Велика борба, 310.*

б. Будући да нам проучавање историје пружа наду јеванђеља (Римљанима 15:4), шта та нада нуди души погођеној грехом? Римљанима 1:16; Лука 19:10.

„Сваки део Библије настао је божанским надахнућем и служи на корист. Старом завету треба посветити исту пажњу као и Новоме. Док проучавамо Стари завет, пронаћи ћемо живе изворе који избијају тамо где немарни читалац види само пустињу.“ – *Васпитање, 171.*

2. САВРШЕНСТВО СТВАРАЊА

а. Какав карактер су имали први човек и жена када су тек изашли из руке свог Творца? 1. Мојс. 1:31; Проп. 7:29.

„Човеку је било додељено да буде слика Божја и по спољном изгледу и по карактеру. Једино је Христос 'обличје бића' (Јеврејима 1:3) Очева, док је човек створен према узору Божјег обличја. Његова природа је била у потпуном складу са вољом Божјом. Његов ум је био у стању да схвати оно што је божанско. Склоности су му биле чисте; разум је владао његовим прохтевима и страстима. Осећао је срећу и светињу у томе што је на себи носио лик Божји и потпуно се покораво његовој вољи.“ – *Патријарси и пророци, 18, 19.*

б. Шта је захтевано од човека како би људски род остао и заувек живео у оваквом стању? 1. Мојсијева 2:16,17.

„Христос није умањивао захтеве закона. Речима које се нису могле погрешно разумети Он је покоравање закону истакао као услов вечног живота – исти онај услов који је Адаму био постављен пре његовог пада. Господ ни од једне душе не очекује ништа мање него што је некада очекивао од људи у рају – савршену послушност и неокаљану праведност. Божји захтеви у завету милости свеобухватни су и потпуно истоветни са онима који су човеку били постављени још у Едему – потпуна усклађеност са законом Божјим, који је свет, праведан и добар.“ – *Христове очигледне поуке, 356.*

с. Будући да је човек пао, тј. сагрешио (1. Мојс. 3), какве су биле последице не само за наше прародитеље, већ за цело човечанство? Рим-љанима 5:12; 6:23.

„Послушност Божјем закону је ограда која штити човека са свих страна и чува га од зла. Ко руши само на једном месту ту ограду коју је Бог подигао, уништава њену моћ да га штити; јер је отворио пролаз кроз који непријатељ може ући да пустоши и разара.

„Усуђујући се да прекрше Божју вољу само у једној тачки, наши прародитељи су отворили уставе кроз које је зло продрло у свет. Ко год буде следио њихов пример, пожњеће сличне последице. Божја љубав је темељ сваке одредбе Његовог закона и онај који одступа од заповести, проузрокује сопствену несрећу и пропаст.“ – *Мисли с Горе благослова, 72.*

3. ДЕФИНИЦИЈА ГРЕХА

а. Како знамо да је у Адамов преступ било укључено кршење Божјег закона? Римљ. 7:7; упореди са 2. Мојс. 20:17; 1. Јов. 3:4.

„Многи који уче да Божји закон није обавезан за човека упорно доказују да човек није у стању да испуни његове прописе. Међутим, ако би то било тачно, зашто би онда Адам морао да поднесе казну за свој прекршај? Грех наших прародитеља изложио је патњи и невољи читав свет; и да Бог није био толико добар и милостив, човечанство би одавно пропало у безнадежном очајању. Нека се нико не заварава: 'Плата за грех је смрт' (Римљанима 6:23). Преступање закона Божјег није данас ништа мање кажњиво него што је било кад је изречена казна оцу рода људског.“ – *Патријарси и пророци*, 37, 38.

„Без закона човек не може имати праву представу ни о чистоти и светости Бога, нити пак о сопственој кривици и нечистоти. Он није заиста осведочен да је само грешник, стога и не осећа потребу за покајањем. Пошто не увиђа да је као преступник Божјег закона изгубљен, он не може схватити ни да му је потребна Христова крв помирења. Он се нада спасењу без корените промене срца и реформе живота. Тако се стално повећава број само површних обраћења и цркви се прикључују многи који се никада нису стварно сјединили са Христом.“ – *Велика борба*, 417.

б. Док читамо ове текстове, како нам Библија показује да је Исус заиста дошао да нас спасе од преступања закона? Матеј 1:21.

„Исус је умро да би спасао свој народ од њихових греха; бити скупљен у Христу значи престати кршити Божји закон и бити слободан од сваког греха. Ниједно срце у коме влада непријатељство према закону Божјем не може бити у хармонији са Христом, који је страдао на Голготи како би одбранио и уздигао закон пред целим свемиром.“ – *Faith and Works*, 95.

„Ми имамо дивног Пријатеља у Исусу, који је дошао да спаси свој народ од преступа закона. Шта је грех? Једина дефиниција греха јесте да је он преступ закона. Затим имамо Исуса Христа, који се појављује и додељује нам своју праведност; ми не можемо постати победници својом снагом, већ вером у Њега. Ако верујете у Исуса Христа, имаћете Га данас. Морате веровати да је Он сада ваш Спаситељ, да вам приписује своју праведност због тога што је умро и што је био послушан сваком захтеву прекршеног Божјег закона. Ако то учините, имаћете спасоносно познање Исуса Христа. Адам и Ева су изгубили Едем зато што су прекршили закон, али ако га ви прекршите, изгубићете небо.“ – *The Ellen G. White 1888 Materials*, 128.

4. ОТАЦ ВЕРНИХ

а. Зашто је старозаветни патријарх Аврам познат као отац верних? Галатима 3:6-9.

„Аврамово кушање је било најтеже које је икада дошло на једно људско биће. Да се тада није одржао, он никада не би могао бити регистрован као отац верних. Да је имало одступио од Божје изричите заповести, свет данас не би имао овакав пример неоспорне вере и послушности. Поука пружена на овај начин блиста кроз векове, тако да се и ми можемо поучити да ништа није толико драгоцено да то не бисмо могли дати Богу. Кад сваки примљени дар сматрамо Божјом својином коју треба посветити у службу Њему, онда сигурно заслужујемо одобравање неба. Вратите Господу оно што вам је поверио и биће вам поверено још више. Ако пак своју имовину задржите само за себе, нећете примити никакве награде у овом животу и изгубићете награду вечног живота.“ – *Коментари библијских текстова*, 37.

„Место на коме је храм био подигнут било је већ дуго сматрано светим. На том месту је Аврам, отац свих верних, показао да је вољан да жртвује свог јединог сина поковарајући се заповести Господњој. Ту је Бог обновио свој завет благослова с Аврамом, завет који је садржавао и радосно обећање људском роду да ће доћи Син Божји да га ослободи својом жртвом.“ – *Пророци и цареви*, 22.

б. Како обећање о семену показује да је јеванђеље било проповедано још у Аврамово време? 1. Мојс. 22:15-18; Гал. 3:16.

„Исти тај завет био је обновљен са Аврамом у обећању: 'И благословиће се у семену твојем сви народи на земљи' (1. Мојсијева 22:18). То обећање је указивало на Христа. Аврам га је тако и схватио (види Галатима 3:8,16), па је од Христа и очекивао опроштај греха. Та вера му је урачуната у правду. Завет учињен са Аврамом је такође подржавао важност ауторитета Божјег закона.“ – *Патријарси и пророци*, 382.

с. Зашто је Аврам издвојен као онај који је примио јеванђеље, док многи други у његово време то нису били? 1. Мојсијева 26:5; Јаков 2:19-24.

„'Верова Аврам Богу.' Како знамо да је веровао? Његова дела сведоче какве је природе била његова вера, и та вера му је била урачуната у правду.“ – *Коментари библијских текстова*, 823.

5. ЗАКОН У ОСТАТКУ СТАРОГ ЗАВЕТА

а. Које друге доказе имамо да је закон постојао пре него што га је Бог изрекао на гори Синај, реч по реч (5. Мојсијева 5:22-26)? 2. Мојсијева 15:26; 16:28.

„У току свог дугог путовања кроз пустињу Израиљци су сваке седмице били очевици троструког чуда које је имало да им у душу утисне свест о значају и светости суботе. Шестог дана падала је двострука количина мане, а седмог дана није уопште падала. Осим тога, само онај део се одржавао непокварен преко ноћи који је био намењен за суботу, док би се иначе мана остављена за сутрадан редовно покварила.

„Околности у вези са давањем мане пружају убедљиве и непобитне доказе да празновање суботе није било уведено тек кад је дат закон на Синају, како то многи тврде. За обавезност празновања суботе Израиљци су знали пре него што су и стигли до Синаја. Света природа дана од одмора била им је стално предочавана на тај начин што су сваког петка морали скупити двоструку количину мане како би имали за суботу, када она уопште није падала. А кад су неки из народа и суботом изашли да скупљају ману, Господ је поставио питање: 'Докле ћете се противити заповестима мојим и законима мојим?'“ – *Патријарси и пророци, 300, 301.*

б. Шта је Бог желео да Израиљци учине са написаним и изговореним законом од Десет заповести? 5. Мојсијева 6:1-9.

с. Како знамо да је Господ одржао ту намеру све до краја Старог завета? Малахија 4:4; 3:6.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. На који начин су начела библијске историје примењива и у данашњем времену?
2. Који захтев, који потиче још из Едема, показује да се Бог не мења?
3. Која је сврха Исусовог доласка на овај свет у односу на проблем греха?
4. Како је Аврам своју веру доказао делима?
5. Какав однос ми треба да имамо према Божјем закону?

Вечни Божји закон

„Јер је ово љубав Божија да заповести Његове држимо; и заповести Његове нису тешке.“ – 1. Јованова 5:3.

„(Христос) тражи од нас да једни друге љубимо тако као што Он све нас љуби. Права вера заснива се на љубави према Богу која нас наводи да волимо и једни друге. Таква љубав је пуна благодарности, смерности, стрпљења, самопожртвовања, уздржања, милости и праштања. Она посвећује сав живот и свој благотворни утицај стално преноси и на друге.“ – 4. Сведочанство, 210.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 308-322.*

Недеља

5. фебруар

1. НЕПРОМЕЊИВИ ТВОРАЦ

а. Шта морамо схватити о Христовом односу према Божјем моралном закону док је живео на овој земљи као Син човечији? Матеј 5:17,18.

б. Колико су детаљне били јеврејске вође у погледу спољашње послушности закону? Матеј 23:23; Филибљанима 3:4.

„(Јеврејски вође) ревносно су се трудили да одрже само спољни вид светости, али су у исто време запоставили светост срца. Држећи се грчевито слова закона, стално су кршили његов дух. Њима је била веома потребна баш она промена коју је Христос објаснио Никодиму – ново морално рођење, чишћење од греха, обнова сазнања и побожност.“ – *Жеља векова, 152.*

с. Шта можемо запазити приликом суђења Христу, што јасно показује да Он није кршио закон? Матеј 26:59,60.

„Ни Спаситељ нити Његови ученици нису преступили четврту заповест. Христос је био живи представник закона. У Његовом животу се не налази ниједан прекршај његових светих прописа. Бацивши поглед на читав један народ сведока који су тражили прилику да Га осуде, Он је могао рећи: 'Који ме од вас кори за грех?' (Јован 8:46).“ – *Жеља векова, 268.*

2. ЗАКОН У ИСУСОВОМ СРЦУ

а. Шта је било припремљено за Исуса када је дошао на ову земљу? Јеврејима 10:5-10.

„Није била случајност, већ божански план, да Спаситељ света одложи своју круну, скине своју царску одећу и дође на овај свет као човек. Он је своје божанство заоденуо људском природом, како би могао стајати на челу људске породице, у људској природи која је била сједињена са људском природом расе пале због Адамове непослушности.“ – *The Southern Work*, 85.

б. Читајући старозаветни запис о Христу какав закључак можемо донети - шта је проречено да ће боравити у Његовом срцу? Псалм 40:6-8.

„Преступ закона донео је као последицу грех, патњу и смрт. Сотона је изјавио да ће доказати световима које је Бог створио и небеским бићима да је немогуће држати Божји закон. Када је Адам пустио кушању непријатеља и изгубио свој свети и узвишени положај, сотона и његови анђели су ликовали; али се са Божјег престола чуо глас који је изговарао речи тајновитог смисла. (Псалм 40:6-8). Када је човек пао, Христос је објавио своју намеру да постане његов заменик и јемац.“ – *The Review and Herald, September 3, 1901*.

с. Када прихватимо Христа у своје срце, шта још прихватамо заједно са Њим? Псалм 119:70,72,77,174.

„Јарам који нас упреже у службу јесте закон Божји. Велики закон љубави откривен у Едему, објављен на Синају и у Новом завету записан у срцу јесте оно што људске раднике везује за вољу Божју. Када бисмо били препуштени да се поводимо за својим наклоностима, да идемо тамо куд нас наша воља води, пали бисмо у редове сотонине и примили његове особине. Стога нас Бог везује својом вољом, која је узвишена и племенита. Он жели да се стрпљиво и мудро примимо радних обавеза. Христос је и сам у људском облику носио јарам службе.“ – *Жеља векова, 311, 312*.

„Праведност је светост, сличност Богу, а 'Бог је љубав' (1. Јованова 4:16). То је усклађеност с Божјим законом, 'јер су све заповести Твоје праведне' (Псалм 119:172), а љубав је 'извршење закона' (Римљанима 13:10). Праведност је љубав, а љубав је видело и живот Божји. Божја праведност је утеловљена у Христу. Примајући Њега, добијамо праведност.“ – *Мисли с Горе благослова, 34*.

3. ПО ЗАКОНУ И ПРОРОЦИМА

а. На које се текстове Исус позивао објашњавајући ученицима да је Његов живот живи доказ да је Он Месија? Лука 24:27,44.

„Његов је циљ био да просветли њихов разум и утврди њихову веру у 'најпоузданију пророчку реч'. Желео је да истина ухвати чврст корен у њиховом срцу, не само зато што је била подупрта Његовим личним сведочанством него и због неоспорних доказа који се налазе у симболима и сенкама обредног закона, као и у пророчанствима Старог завета. Веровање Христових следбеника требало је да има разумну основу, не само ради њих самих, него да би свету могли пренети праву представу о Христу. Као први корак у преношењу овог знања, Исус је почео 'од Мојсија и свих пророка' и на то упутио своје ученике. Такво је било сведочанство васкрслог Спаситеља о вредности и значају старозаветних списа.“ – *Велика борба*, 315.

б. Како су ученици, проповедајући Христа, доказали да је Он био Обећани? Дела 28:23.

„Дух Божји је пратио изговорене речи, тако да су срца присутних била ганута. Позивајући се на пророчанства из Старог завета, апостол је изјавио да су се она дословно испунила у служби Исуса Назарећанина и то је осведочило многе душе које су чежњиво очекивале долазак обећаног Месије. Говорнике са пуном сигурношћу изговорене речи да је 'обећање' спасења дато поједнако и Јеврејима и незнабошцима пружиле су наду и радост онима који се по рођењу нису убрајали у синове Аврамове.“ – *Дела апостола*, 126, 127.

„Проповедајући Солуњанима, Павле се позива на старозаветна пророчанства која су указивала на Месију. Христос је у току своје мисије припремио дух ученика за схватање ових пророчанстава: 'И почевши од Мојсија и свих пророка казиваше им шта је за Њега у свему писму' (Лука 24:27). Проповедајући Христа, Петар се позивао на доказе из Старог завета. Стефан је поступио исто тако. И Павле се такође у својој служби позивао на цитате из светих списа у којима је проречено не само рођење, него и страдање, смрт, васкрсење и вазнесење Христово. Надахнутим сведочанствима Мојсија и пророка он је Исуса из Назарета јасно и непобитно поистоветио са прореченим Месијом и показао да је глас који говори преко патријараха и пророка био у ствари глас Христов.“ – *Дела апостола*, 167, 168.

4. ЗАКОН И ВЕРА

а. Да ли вера у Исуса као нашег личног Спаситеља укида закон? Зашто да или зашто не? Римљанима 3:31.

б. Који благослов се изриче онима који држе заповести? Откр. 22:14.

„Преступом Божјих заповести Адам и Ева су на себе навукли проклетство и ускраћен им је приступ дрвету живота. Христос је умро да би спасао човека и истовремено сачувао част Божјег закона. Он каже: 'Благо ономе који твори заповести Његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град.' Син Божји овде приказује држање Божјих заповести као услов који морамо испунити да бисмо имали право на дрво живота. Преступ Божјег закона лишио је човека свих права на дрво живота. Христос је умро да би, помоћу Његове крви, послушност Божјем закону учинила човека достојним небеског благослова и поново му омогућила право на дрво живота.“
– *Spiritual Gifts 3, 88.*

„Анђели су свуда око нас док преко Стакленог мора корачамо ка вратима града. Исус подиже своју моћну, славну руку, дотиче се бисерних врата која се покрећу на својим блиставим шаркама и Он нам каже: 'Ви сте своје хаљине опрали у мојој крви и чврсто се држали моје истине; уђите унутра!' И сви улазимо осећајући да имамо пуно право на овај град.“ – *Рани списи, 17.*

с. Како то доказује да се Бог никада не мења? Јеврејима 13:8.

„Исус ће за нас учинити велике ствари ако ми верно извршимо своју дужност. Морамо предати своју вољу Божјој вољи. Морамо поштовати Господа држећи све Његове заповести, чак и у ономе што сматрамо безначајним. Истина, исто као и њен божански Творац, непромењива је у својим захтевима, иста јуче, данас и заувек. Она није у складу са људским традицијама, не прилагођава се њиховом мишљењу. Истина је увек узроковала раздвајање Божјег народа од света. Ако је Бог одобравао наш положај као посебног народа у претходним годинама, како Он гледа на наше садашње стање? Јесмо ли напредовали у духовности откако смо се одвојили од своје првобитне једноставности?“ – *The Signs of the Times, May 25, 1882.*

5. НАПИСАН У СРЦУ

а. Како је могуће имати Божји закон у нашем животу на исти начин на који га је имао и Исус? Јеврејима 10:16; 8:10.

„Бог нам је дао своје свете прописе зато што љуби човечанство. Да би нас заштитио од последица престапа, Он нам открива начела правде. Закон је израз Божје мисли; кад је примљен у Христу, он постаје наша мисао; он нас уздиже изнад утицаја урођених жеља и склоности, изнад искушења која наводе на грех.“ – *Жеља векова, 287.*

б. Шта нам Бог открива пре него што уопште можемо започети ово путовање према небу? 1. Јованова 4:19,8.

„Земљом је овладала тама зато што Бог није правилно схваћен. Обмањивачка моћ сотоне је морала бити скршена да би се уклониле мрачне сенке, да би се свет вратио Богу. То се није могло учинити силом. Употреба силе је у супротности са начелима власти Божје. Он жели само службу љубави, а љубави се не може заповедати, она се не може задобити помоћу силе или власти. Љубав се може пробудити само помоћу љубави. Познати Бога значи љубити Га. Његов карактер се мора испољавати у супротности са сотониним карактером. У читавој васиони то дело може извршити само једно Биће. Дубину и ширину љубави Божје може објавити само Онај који их познаје.“ – *Жеља векова, 9.*

с. Шта ће бити могуће само ако поседујемо Божју љубав у срцу? Јован 14:15-17.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како је Исус одржао божански карактер док је живео у људском телу?
2. На који начин се исти Христов карактер открива у правим верницима?
3. Са којим пророчанствима се морамо темељно упознати да бисмо заиста веровали да је Исус прави Месија?
4. Како је могуће да грешна људска бића имају право на дрво живота које им је било ускраћено управо због греха?
5. Који је једини начин на који можемо искусити праву послушност?

Тајна јеванђеља

„Којима Бог науи показати како је богата слава тајне ове међу незнабошцима, које је Христос у вама, нада славе.“ – Кол. 1:27.

„Његово поступање с нама и побуде које Га на то покрећу можемо разумети до те мере да у томе препознамо повезаност бескрајне љубави и милости са безграничном силом. Његове намере можемо да схватимо у толикој мери колико је за нас добро да то знамо; за све што је изнад тога морамо се с пуним поверењем ослонити на силу Свемогућега, љубав и мудрост Оца и сувереног Владара над свим што постоји.“ – 5. Свед., 656.

Предлажемо да прочитате: *Васпитање, 152-156.*

Недеља

12. фебруар

1. ПИСМО ЈЕ ТЕШКО РАЗУМЕТИ

а. Шта Петар примећује о неким Павловим записима? 2. Петрова 3:14-17. Шта ми треба да схватимо по питању неких ствари у Светим списима? 5. Мојсијева 29:29.

„Људи изузетних умних и духовних способности посветили су читав живот претраживању светих списа у молитви, па ипак у Библији још увек има много делова који нису сасвим испитани. Неки стихови се никад неће моћи у потпуности разумети све док их сам Христос у будућем животу не буде објаснио. Има тајни које људима још увек нису откривене, исказа које људски ум није у стању да усклади. Непријатељ настоји да изазове расправљање о овим тачкама, које је боље и не претресати.“ – *Слуге јеванђеља, 281.*

б. Са којим ставом морамо приступити Светим списима? Јован 7:17.

„Дух којим прилазите испитивању Писма одлучује ко ће вам бити помоћник у том проучавању. Анђели видела биће уз оне који у понизности срца траже божанску помоћ. Али ако се Библија отвара са непоштовањем, са осећањем надмености, ако је срце испуњено предрасудом, онда је поред вас сотона који ће јасне изјаве Божје Речи изнети пред вас у изопаченом светлу.“ – *Сведочанства за проповеднике, 86.*

2. РАСПОЗНАВАЊЕ ТАЈНИ

а. Које нарочите ствари је Бог открио Павлу са циљем да их он даље подели са целим светом? Римљ. 16:25,26; Кол. 1:27.

„Али је за Павла крст био предмет најузвишенијег поштовања. Откако је био заустављен на свом походу као прогонитељ следбеника разапетог Назарећанина, Павле ни за тренутак није престао да уздиже славу крста. У то време било му је дато откривење о бескрајној љубави Божјој, како се она испољила у смрти Христовој и у Павловом животу се извршио чудесан преображај који је све његове планове и животне циљеве довео у склад са оним што је небеско. Од тог тренутка он је постао нови човек у Христу. Из личног искуства знао је да се грешник, кад једном схвати љубав Очеу, која се огледа у жртви Његовог Сина и кад се покори божанском утицају, преображава у срцу и од тог часа Христос за њега постаје све и у свему.“ – *Дела апостола, 185.*

б. Ако је нешто у Писму тешко разумети, зашто уопште треба да покушавамо да истражимо значење тих записа? 2. Тим. 3:16,17.

„Цео Христов крст прекривен је прекором и срамотом, а ипак он за човека представља наду на живот и узвишење. Нико не може да схвати тајну побожности докле год се стиди да понесе Христов крст. Нико неће моћи да разуме и цени благослове које је Христос обезбедио за човека, плативши за то неизмерну цену, уколико није спреман да радосно жртвује земаљска блага како би постао Његов следбеник. Свако самоодрицање и жртва поднесена ради Христа обогаћује онога који даје, а свака патња и укор претрпљен ради Његовог драгог имена увећава коначну радост и вечну награду у царству славе.“ – *Confrontation, 93.*

с. Објасни шта нам је потребно како бисмо дошли до исправних закључака. Јован 16:13.

„Без непрекидног вођства Светог Духа, ми смо природно склони да 'изврћемо' или погрешно протумачимо смисао светих списа. Само површно читање Библије често бива бескорисно, а у многим случајевима чак и штетно. Када Реч Божју отварамо без дужног поштовања и без молитве, кад мисли и осећања нису усредсређени на Бога нити су у складу са Његовом вољом, ум бива помрачен сумњом; и таквим проучавањем Библије само још више јача скептицизам. Непријатељ преузима контролу над мислима и наводи их на погрешно тумачење.“ – *5. Сведочанство, 661.*

3. ЦАРСКИ МОРАЛНИ ЗАКОН

а. Насупрот уобичајеном веровању, како можемо знати да закон Десет заповести није укинут на крсту? Јаков 2:8,9.

„Многи вероучитељи тврде да је Христос својом смрћу укинуо закон и да су људи од тада ослобођени његових захтева. Има и таквих који га приказују као тежак јарам и насупрот наводном робовању закону истичу неограничену слободу коју могу да уживају под јеванђељем.

„Међутим, пророци и апостоли нису тако гледали на свети Божји закон. Давид каже: 'Ходићу слободно, јер тражим заповести твоје' (Пс. 119:45). Апостол Јаков, који је писао после Христове смрти, указује на Декалог (Десет заповести) као на 'закон царски', 'савршени закон слободе' (Јаков 2:8; 1:25). А писац Откривења, више од пола века после Христовог распећа, изриче нарочити благослов 'онима који творе заповести Његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град' (Откр. 22:14).“ – *Велика борба*, 415.

„Кад се неко преда Христу, његов дух се доводи у покорност закону, али ово је царски закон који сваког заробљеника проглашава слободним. Кад постане једно са Христом, човек се ослобађа. Предати се вољи Христовој значи поновно успостављање човековог првобитног савршенства.“ – *Здравље и срећа*, 107.

б. Који закон нам говори да љубимо своје ближње као саме себе? Римљанима 13:9; упореди са 2. Мојсијева 20:1-17.

„Прве четири од десет заповести сажете су у тој једној јединој великој заповести: 'Љуби Господа Бога свог свим срцем својим.' Последњих шест су обухваћене другом заповешћу: 'Љуби ближњег свог као самог себе.' Обе те заповести су израз начела љубави. Немогуће је једну држати, а другу преступати. Ако се Бог налази на месту које Му по праву припада на престолу срца, онда и наш ближњи добија место које му по праву припада. Тада га љубимо као себе самог. И само ако Бога љубимо изнад свега можемо несебично љубити своје ближње...

„На тај начин је Христос поучио своје слушаоце да закон Божји не представља збир посебних одредаба, од којих су неке од великог значаја, док су друге далеко мање важне и могу се некажњено запоставити. Наш Господ приказује прве четири и последњих шест заповести као једну божанску целину и учи нас да се љубав према Богу испољава тиме што се покоравмо свим Његовим заповестима.“ – *Жеља векова*, 583, 584.

4. СУЂЕНИ ПО ЗАКОНУ

- a. Објасни далекосежан опсег (Божјег) суда на човечанство. Проповедник 11:9; Римљанима 14:10; 2. Коринћанима 5:10; Јеврејима 9:27.**
-

„Свакоме ће бити суђено према светлости која му је била дана. Господ шаље своје представнике с поруком спасења и све оне који су ту поруку чули сматра одговорнима за став који су заузели према речима Његових слугу. Они који искрено теже за истином потрудиће се да у светлости Речи Божје пажљиво провере учење које им је изнето.“ – *Дела апостола, 175.*

- b. Која норма ће бити коришћена на суду? Јаков 2:12.**
-

- c. О ком закону је ту реч? Јаков 2:11; упореди са 2. Мојс. 20.**
-

„Христос је у својим учењима показао колико су далекосежна начела закона изговореног на Синају. Он је био жива примена тог закона чија ће начела заувек остати велико мерило праведности – мерило према којем ће се судити свима у велики дан када суд заседне и књиге се отворе.“ – *Одабране поруке 1, 202.*

„Божји закон је мерило којим ће се на овом суду одмеравати живот и карактер сваког појединог човека. Мудрац вели: 'Бога се бој, и заповести Његове држи, јер је то све човеку. Јер ће свако дело Бог изнети на суд и сваку тајну, била добра или зла' (Проповедник 12:13,14). А апостол Јаков саветује своју браћу: 'Тако говорите и тако творите као они који ће законом слободе бити суђени' (Јаков 2:12).“ – *Велика борба, 428.*

„Када суд почне заседати и књиге се отворе, а сваки човек буде суђен према ономе што је записано у књигама, тада ће се на каменим плочама, које је Бог сакрио до тог дана, пред светом показати мерила праведности. Тада ће мушкарци и жене видети да је предуслов њиховог спасења послушност савршеном Божјем закону. Нико неће имати изговора за грех. У складу с праведним начелима закона, људи ће примити своју пресуду живота или смрти.“ – *Одабране поруке 1, 214.*

5. ЗАКОН КАО УЧИТЕЉ

а. Која је сврха разумевања закона или познавања истине? Јован 3:18-21; Римљанима 7:7.

„Први корак помирења са Богом представља осведочење о сопственом греху. 'Грех је безакоње' (1. Јованова 3:4). 'Кроз закон долази познање греха' (Римљанима 3:20). Да би увидео своју кривицу, грешник мора свој карактер да испитује према Божјем великом мерилу правде. Закон је огледало које човеку показује савршенство једног исправног карактера и омогућује му да разоткрије сопствене недостатке.“ – *Велика борба, 416.*

б. Откривајући нам наше право стање, шта закон чини са тим сазнањем? Галатима 3:24.

„Постављено ми је питање: Који закон је учитељ? Да би нас, према посланици Галатима, 'водио Христу'. Ја одговарам: И један и други – и церемонијални и морални кодекс од десет заповести.

„Христос представља темељ целокупног јеврејског уређења. Авељева смрт била је последица Кајиновог одбијања да прихвати Божји план у школи послушности, да буде спасен крвљу Исуса Христа, симболично најављиваном приношењем жртава које су указивале на Христа. Кајин је одбио да пролије крв, симбол крви Христове која је требало да се пролије за грехе света. Све те церемоније биле су прописане од Бога и Христос је постао темељ целог тог система. Тако је закон од почетка деловао у својству учитеља наводећи грешна људска бића да размишљају о Христу.“ – *Коментари библијских текстова, 718.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Колико је важна лична припрема срца за проучавање Библије?
2. Како је могуће на правилан начин разумети нешто тако тајновито као што је јеванђеље о спасењу?
3. Који су разлози схватања да је и после крста Божји закон на снази?
4. Који је узвишени стандард карактера предуслов за вечни живот?
5. Зашто је неопходно да нас закон, наш чувар, доведе Христу?

Прикован на Његов крст

„И избрисавши писмо уредбе која беше против нас, и то узевши са среде прикова га на крсту.“ – Колошанима 2:14.

„Закон од десет заповести на снази је још увек и остаће кроз сва времена вечности. Престала је само потреба да се приносе жртве и приноси кад су се симболи и стварност срели у смрти Христовој. У Њему је сенка ишчезла пред суштином. Јагње Божје представљало је потпуну и савршену жртву.“ – *Коментари библијских текстова, 733.*

Предлажемо да прочитате: *Одабране поруке 1, 218-224.*

Недеља

19. фебруар

1. ДРУГИ ЗАКОН

- a. Како Библија описује закон који је био против нас и који је био прикован на крст? Кол. 2:14; Ефесц. 2:15. Будући да је концепт десет заповести постојао и у савршенству едемског врта, како знамо да се овај опис не може односити на тај закон? 1. Мојс. 1:31.**
- b. Које су неки од нарочитих елемената садржаних у овом обредном закону? Кол. 2:16,21. Јесу ли ове суботе и други закони повезани са изворним моралним законом датим приликом стварања – или су само сенка догађаја који треба да се догоди у будућности, након што су су те уредбе донете? Кол. 2:17.**

„Благословивши седми дан, Бог је још у Едему поставио успомену на своје дело стварања. Субота је била предана Адаму, оцу и представнику целе људске породице. Празновањем суботе би сви становници земље требало да изразе своју захвалност према Богу и признање да је Он њихов Творац и законити Владар, а они да су дело Његових руку и поданици Његове власти. Ова установа, као нарочити празник сећања и успомене, дата је целом човечанству. У њој нема ничега што би представљало сен, нити пак нечег што би се ограничавало само на један народ.“ – *Патријарси и пророци, 21.*

2. ОБРЕДНИ ЗАКОН

а. Да ли се те ствари које су била сенка каснијег догађаја заиста називају законом – и ако да, који је то закон? Јеврејима 10:1.

„Божји народ, који Он назива својим драгоценим благом, привилегован је двоструким системом закона – моралним и церемонијалним или обредним. Први, указујући на стварање, подсећа на Бога живог који је створио свет, чији захтеви су обавезни за све људе и у Старом и у Новом завету, и који ће постојати кроз сва времена вечности. Други, дат због тога што је човек прекршио морални закон, послушношћу израженом у жртвама и приносима, указивао је на будуће искупљење. Између првог и другог постоји јасна и одређена разлика.“ – *Коментари библијских текстова*, 687.

б. Иако су Јевреји били научени жртвовању животиња, како би се илустровала (предсказала) жртва Јагњета Божјег које је требало да дође, шта је требало схватити? Јевр. 10:2-4,6.

„Сам Христос је био оснивач јеврејског система богослужења, у којем су видљиви симболи и церемоније указивали на духовне и небеске стварности. Многи не схватају право значење тих жртава и тако се велика истина — да је опроштење греха омогућено само кроз Христа, губи из вида. Умножавањем жртвених приноса, крвљу жртвованих јунаца и јараца грех се није могао уклонити.“ – *Коментари библијских текстова*, 815.

с. Шта једино има моћ да нас очисти од кривице греха? 1. Јованова 1:7.

„У свакој закланој и на олтар принесеној жртви, у свакој обредној церемонији... налази се поука да се опроштај греха може добити само крвљу Христовом.“ – *Коментари библијских текстова*, 815.

„Смрт Исуса Христа подигла је завесу и правом плимом светлости обасјала вековно уређење јеврејског верског система. Да Христос није умро, цео овај систем би био бесмислен. Јевреји су одбацили Христа и зато је цео систем њихове вере за њих остао неодређен, необјашњив и нејасан. Они су обредном систему сенки и симбола, који је у Христу нашао своје остварење, придавали исту важност као и закону од десет заповести, који није био никаква сенка, већ стварност, трајна као и Јеховин престо.“ – *Коментари библијских текстова*, 692.

3. ЦЕРЕМОНИЈАЛНИ СИСТЕМ

а. Ко је био међу првима који су на овај начин жртвовали животиње? 1. Мојсијева 3:21,24; 4:2-4; Јеврејима 11:4.

„Приношење жртава прописао је сам Бог. То је имало за циљ да човека стално подсећа на његов грех и да га наведе на кајање и јавно испољавање вере у обећаног Спаситеља и да палом људском роду стално и живо предочава свечану истину да је грех узрок смрти. За Адама је приношење прве жртве било изузетно болна и мучна церемонија. Морао је подићи своју руку да би одузео живот који је само Бог могао даровати. Тада је први пут видео смрт, а знао је да ни човек ни животиња не би морали умрети, да је он остао послушан Богу. Кад је заклао невину животињу за жртву, задрхтао је при помисли да се због његовог греха мора пролити крв пречистог и безазленог Божјег Јагњета. Тај приказ је у изазвао у њему дубље и живље разумевање величине његовог престапа који је могао бити отклоњен једино испаштањем и смрћу љубљеног Сина Божјег. И он се дивео неизмерној доброту која је могла дати такав откуп за спас грешника. Звезда наде је заблистала, осветлила тамну и страшну будућност и спасла га од потпуног очајања.“ – *Патријарси и пророци, 46.*

б. Који систем је касније успостављен, пошто народ није разумео план спасења на гори Синај? 2. Мојсијева 25:8.

с. Зашто је проливање крви било неопходно? Јеврејима 9:22. Шта је жртвено јагње представљало? 1. Коринћанима 5:7; 1. Петрова 1:19; Јован 1:29.

„Он је своје слушаоце, помоћу сенки и симбола церемонијалног закона, довео до Христа – Његовог распећа, првосвештеничке службе и светиње у којој служи – великог циља чија се сенка појавила још у јеврејском периоду. Он, Месија, представљао је остварење свих обредних жртава. Апостол је указао на то да ће, по ономе што су говорили пророци и по општем схватању Јевреја, Месија доћи из лозе Аврама и Давида. Затим је пратио Његово порекло, од великог патријарха Аврама, преко цара псалмисте. Из Светих списа доказао је какви ће бити карактер и дела обећаног Месије, као и начин на који ће Га људи прихватити и како ће се према Њему односити на овој земљи, по сведочанству верних пророка. Показао је да су и ова пророчанства испуњена у животу, служби и смрти Исуса, и да је стога Он заиста Искупитељ света.“ – *Sketches From the Life of Paul, 103, 104.*
Библијске лекције, Јануар – Март 2023.

4. ЗАШТО ЈЕ УКИНУТ?

а. У шта су Израилјци веровали као у своју наду на спасење све док су церемоније редовно обављање у храму? Ис. 1:10-15.

„Син Божји је средиште великог плана искупљења који обухвата цео систем. Он је 'Јагње заклано од постања света.' Он је Искупитељ палих синова и кћери Адама у свим вековима људског кушања... Христос је суштина или срж чија је сенка представљена у некадашњем систему. Када је Христос умро, сенке су нестале. При Његовој смрти систем симбола је укинут, али Божји закон, због чијег је преступа план спасења постао неопходан, учињен је великим и славним. Јеванђеље је било добра вест за Адама, Ноја, Аврама и Мојсија; јер им је приказало долазећег Спаситеља.“ – *The Signs of the Times, February 20, 1893.*

„Јерусалим је био јеврејска метропола, а управо тамо могле су се наћи највећа искључивост и нетрпељивост. Јеврејски хришћани који су живели у непосредној близини храма природно би допустили свом уму да се осврне на посебна преимућства која су Јевреји као народ имали. Када су видели како се хришћанство удаљава од церемонија и традиција јудаизма, када су схватили да ће нарочита светост која је одликовала јеврејске ритуале ускоро бити изгубљена из вида у светлости нове религије, многи су се са огорчењем подигли против Павла као против онога који је, у великој мери, био узрок ових промена... Неки су веома ревновали за церемонијални закон.“ – *Sketches From the Life of Paul, 71.*

б. Шта је Бог захтевао уместо свих церемонијалних жртава? Исаија 1:16-18; Псалам 51:17-19.

с. Шта нам, кроз Христову крв, доноси план спасења, што жртвени систем није могао да учини? Дела 4:12; Јевр. 7:28,19.

„Хришћанина сада обасјава јаснија и славнија светлост. Они који су живели пре Христовог доласка вером су очекивали да Он дође, али оно за шта су они морали да се држе вером, за нас је сигурност; јер ми знамо да је Христос дошао, као што су пророци најавили. И за нас је исто тако неопходно да имамо веру у свог Искупитеља, који је дошао на земљу и жртвовао се за нас, као што је нашим прецима било неопходно да верују у Искупитеља који ће доћи, а чија су предслика биле њихове жртве и приноси.“ – *The Signs of the Times, February 20, 1893.*

5. ДА ЛИ НАМ ЈЕ ДАНАС ПОТРЕБАН ЦЕРЕМОНИЈАЛНИ ЗАКОН?

**а. Зашто у Библији налазимо запис о церемонијалном закону?
2. Тимотију 3:16.**

б. Шта Исус данас ради на небу? Јеврејима 8:1-5; 3:1.

с. Шта ми треба да чинимо будући да је овај нови систем активно на снази на небу? Јеврејима 4:14-16.

„Христова је жеља била да ученицима остави обред који им је управо био потребан – да их ослободи од ритуала и церемонија које су они до тада поштовали и сматрали битним, а који су прихватањем јеванђеља изгубили сваку силу. Настављање тих обреда и церемонија била би увреда за Јехову.“ – *Коментари библијских текстова, 560.*

„Гласници крста морају се наоружати будношћу и молитвом, ићи у вери храбро напред, радећи увек у име Христово. Они морају уздизати Христа као човековог посредника у небеској светињи, као Јединога у коме су усредсређене све жртве из Старог завета и чијом жртвом искупљења могу преступници Божјег закона поново примити мир и опроштај.“ – *Дела апостола, 173.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како знамо да субота – седми дан – није садржана у сенкама Старог завета?
2. Које су карактеристичне одлике два закона – моралног и церемонијалног?
3. Због толико учесталих смрти, који став смо ми изгубили када животиња умре?
4. Шта је Јеврејима који су живели близу храма отежавало схватање да је церемонијални систем укинут?
5. Какву корист данас имамо од проучавања службе у светињи?

Дар прве суботе за цркву у Патанкоту, северноиндијска Унија

Патанкот је град у држави Панџаб, у Индији. Граничи се са Пакистаном на западу, а такође је и путничко чвориште за државе Панџаб, Химакал Прадеш и Џаму и Кашмир.

Вест реформног покрета доспела је овамо 2015. године, а наше чланство са годинама се увећавало. Дистрибуцијом наших Библијских лекција многе драгоцене нове душе зажелеле су да сазнају истину за ово време.

По подацима из 2011. године, градско подручје Патанкота бројало је 159,909 становника, са процентом писмености од 88,71%. Окружен је планинским венцем Шивалик (део подножја Хималаја) и реком Чаки. Чувена места близу Патанкота укључују Шахпур Канди са висећом кућицом за одмарање за туристе и брану Ранџит Сагар, највишу гравитациону брану у Азији. Индустрије у окружењу обухватају производњу млека, пшенице, пиринча, текстила, шиваћих машина, спортске опреме, шећера, скроба, ђубрива, научних инструмената, опреме за електрику, машинске алате и уље бора.

Религије заступљене у Патанкоту су хиндуизам (88,89%), сикизам (8,01%) и хришћанство (1,73%), уз ислам и друге вероисповести.

Смештен у живописном подножју Кангре и Далхаузија, са оближњом реком Чаки, овај град често представља одмориште на путу за планинске регије Џаму и Кашмир, Далхаузи, Чамба, Кангра, Дарамшала, Меклеодганџ, Џвалаџи, Чинтпурни и дубље у Хималаје. Многи студенти из сеоских подручја суседних држава долазе у Патанкот ради образовања.

Патанкот је добро повезан железницом и путевима са остатком Индије, а такође је повезан и широком мрежом приватних и државних аутопревозника са другим градовима у Панџабу, Химакал Прадешу, Делхију, Харјани и Џаму и Кашмиру. Важне дестинације укључују Делхи, Манали Чандигар, Џаму, Дарамшалу, Далхаузи и Амристар.

Стога, попут Капернаума у Исусово време, Патанкот служи као путничка раскрсница – а из тог разлога је и потенцијално добро место за евангелизације. Ми немамо своја средства за куповину земљишта и изградњу цркве и зато нам је потребна подршка наше браће и сестара широм света, који би своје великодушне дарове послали са циљем да се подигне споменик Господу у Патанкоту, Индија. „Бог љуби онога који драговољно даје“ (2. Коринћанима 9:7), и са том надом се молимо да наш Господ Исус изобилно благослови сваког дародавца.

Ваша браћа и сестре из цркве у Патанкоту

Ако признајемо

„Ако признајемо грехе своје, веран је и праведан да нам опрости грехе наше, и очисти нас од сваке неправде.“ – 1. Јованова 1:9.

„Своје грехе признајте Богу, јер вам само Он може опростити, а међусобне погрешке исповедајте једни другима.“ – *Пут Христу*, 33.

Предлажемо да прочитате: *Пут Христу*, 33-43; 5.
Сведочанство, 598-612.

Недеља

26. фебруар

1. ИСТИ МЕТОДИ У НОВОМ И У СТАРОМ ЗАВЕТУ

а. Будући да се Бог не мења (Малахија 3:6; Јеврејима 13:8), шта треба да схватимо о Његовој жељи у вези са спасењем сваке душе коју је створио? Псалам 78:38; Језекиљ 18:32; 2. Петрова 3:9.

„(Бог) не жели да ико пропадне, него да сви дођу у покајање... Мач правде пао је на (Христа) да бисмо се ми ослободили. Он је умро да бисмо ми живели.“ – *God's Amazing Grace*, 326.

б. Цитиран при посвећењу храма који је изградио Соломун, који значајан старозаветни запис сведочи о Божјој спремности да прашта? 2. Дневника 7:12-14. Како то оцвања и у Новом завету? 1. Јованова 1:9; 2:1.

„Грех личног карактера треба признати Христу, једином посреднику између Бога и људи... Сваки грех представља увреду нанесену Богу и мора Му се признати преко Христа. Сваки јавно учињени грех треба јавно и признати. Неправду учињену ближњем треба расправити са оним који је био оштећен. Ако је онај ко жели да оздрави говорио зло о другима, ако је сејао раздор и неслогу у породици, у суседству или у Заједници и подстицао отуђивање и распре, ако је било којим рђавим поступцима наводио друге на грех, све то он треба да призна пред Богом и пред онима који су тиме били вређани и оштећени.“ – *Слуге јеванђеља*, 195, 196.

2. ПРВИ КОРАК У ПРИМАЊУ ОПРОШТАЈА

а. Будући да је дело Светог Духа да осведочи срце (Јован 16:8), шта треба да буде наш први одговор? Псалм 86:5.

„Осведочење обузима ум и срце. Поставши свестан Божје праведности, грешник се ужасава и од помисли да тако грешан и нечист изађе пред Онога који испитује срца. Он увиђа љубав Божју, лепоту светости, радост коју ствара чистота; тада се у њему рађа жеља да се очисти и поново ступи у везу са небом.“ – *Пут Христу*, 21.

„То покајање, као последица утицаја божанске милости на срце, доводи до признања и одбацивања греха. Такви су плодови, рекао је апостол, уродили у животима коринтских верника.“ – *Дела апостола*, 241.

б. Шта се десило на дан Педесетнице, када је осведочење о греху пробудило свест људи? Дела 2:36,37.

„Признање и напуштање греха, искрена молитва и предање Богу, то је ученике припремило за изливање Светога Духа на дан Педесетнице. Исто тако, само у још већој мери, мора да се учини и данас.“ – *Сведочанство за проповеднике*, 464.

с. Како можемо описати резултат осведочења које доводи до промене у животу? Дела 2:38.

„Пре него што су могли наћи прави мир, (Израиљци) су морали бити наведени да увиде и признају грех који су учинили.“ – *Патријарси и пророци*, 649, 650.

„Право признање је увек сасвим одређеног карактера и јасно се наглашавају они греси на које се признање односи. То могу бити такви греси које треба изнети само пред Бога, а могу да буду и увреде које треба признати појединцима који су због тога неправедно патили; или пак могу да буду преступи општег обележја, који се морају изнети пред одређени скуп верника. Али свако признање треба да буде сасвим одређено и да се јасно признају управо они греси који су почињени.“ – 5. *Сведочанство*, 602.

3. ПРИМЕР ЛАЖНОГ ПОКАЈАЊА

а. Да ли се Јуда покајао за издају Христа првосвештеницима (Матеј 26:14-16,47-49)? Зашто јесте или зашто није? Матеј 27:3,4.

„Јуда се тада бацио пред Исусове ноге признајући Га за Сина Божјег и преклињући Га да се избави. Спаситељ му није упутио никакав прекор због тога што Га је издао. Он је знао да се Јуда не каје; само ужасно осећање осуде и очекивање казне изнудило је ово признање из његове душе, али он није осећао никакав стварни душевни бол што је издао безгрешног Сина Божјег и што је одбацио Свеца Израилјевог. Ипак, Исус није изговорио ниједну реч осуде. Погледавши свог издајника са сажаљењем и самилошћу, Он је рекао: 'За овај час дођох на свет.'“ – *Жеља векова, 702, 703.*

„Кад грех умртви моралну моћ опажања, преступник не увиђа мане свог карактера нити схвата сву величину зла које је учинио. Све док се не покори осведочавајућој сили Светог Духа, остаће делимично слеп за свој грех. Тада његово признање није ни искрено ни довољно озбиљно и стварно. Сваком признању своје кривице грешник додаје и неки изговор којим оправдава свој поступак, изјављујући да не би учинио ово или оно да га на то нису навеле одређене околности.“ – *Пут Христу, 35, 36.*

„Вером и молитвом свако може да одговори захтевима јеванђеља. Нико не може бити приморан да греши. Преступник први сам пристаје на то; он је у својој души наклоњен грешном поступку и тежи за тим и пре него што страст надвлада разум или порок тријумфује над савешћу. Кушање, ма колико да је тешко и јако, никада не представља изговор за грех.“ – *5. Сведочанство, 164.*

б. Објасни да ли је ово тип покајања које води у вечни живот или не. Матеј 27:5; 2. Коринћанима 7:8-11.

„Многи обмањују сами себе и укључују се у планове са којима Господ нема ништа. Међутим, једини безбедан пут јесте послушност Господњој Речи. Уместо тога, многи теже да чине знамените ствари. Њима је лакше да планирају нешто велико за будућност, него да се одрекну својег 'ја', предају Богу своје срце, ум и вољу и препусте се да их обликује сила која може да ствара и уништава. Нека млади критички испитају своје побуде, уз молитву и проучавање Светих списа, и увиде јесу ли њихова воља и склоности у складу са Божјим захтевима или не.“ – *The Youth's Instructor, March 23, 1893.*

4. ПРИМЕР ПРАВОГ ПОКАЈАЊА (ПСАЛАМ 51)

а. Шта се дешава када не признамо своје грехе пред Богом, већ их прећутимо? Псалом 32:3,4.

б. Након што је пророк Натан директно открио Давиду његов грех (2. Сам. 12:1-12), како је цар одговорио? 2. Сам. 12:13.

„Пророков укор дотакао се Давидовог срца и пробудио његову савест; Давид је сагледао свој грех у свој његовој огромности. Душа му се погнула у покајању пред Богом.“ – *Патријарси и пророци, 761.*

„Давидово кајање је било искрено и дубоко; он се није трудио да покрије свој преступ. У његовој молитви се не осећа тежња да избегне осуду која му је претила. Напротив, он је схватао тежину своје непослушности према Богу, увиђао да му је душа окаљана и гнушао се на свој грех. Молио се не само за опроштај, већ и за чистоту срца. Давид није у очајању одустао од борбе. Божје обећање намењено грешницима који се кају служило му је као доказ да ће и њему бити опрштено.“ – *Патријарси и пророци, 765.*

с. Како се то догодило и у срцу Симона из Витаније? Лука 7:40-48. На који се начин једино може задобити мир и помирење? Псалом 32:5; Јеремија 3:13; 1. Јованова 1:9.

„Као што је Натан учинио са Давидом, тако је Христос своју поуку обавио у облик приче. Он је на свога домаћина пребацио одговорност да сам донесе себи пресуду. Симон је навео на грех жену коју је сад презирао. Он јој је учинио дубоку неправду. Два дужника у причи представљала су Симона и жену. Исус није намеравао да каже да су обавезе поменута два дужника биле различите по степену, јер је сваки од њих дуговао захвалност која се никад не може отплатити. Али је Симон сматрао да је праведнији од Марије, а Исус је желео да он увиди колико је у ствари његова кривица велика. Он је хтео да му покаже колико је његов грех већи од њеног, као што је дуг од пет стотина динара већи од дуга од педесет динара.

„Симон је почео да гледа себе у новој светлости... Он се постидео и схватио да се налази у присуству Онога који је неупоредиво узвишенији од њега...

„Симон је био потресен Исусовом пажњом, што га није отворено укорио пред гостима... Стрљиви укор навео га је да увиди своју грешку. Видео је колико много дугује своме Господу. Његова охолост се претворила у смерност, он се покајао и охоли фарисеј је постао смерни, самопожртвовани ученик.“ – *Жеља векова, 543-545.*

5. ДАР ОПРОШТАЈА

а. Ако смо упали дубоко у преступ, како можемо бити наведени на дубоко, искрено кајање за своје грехе? Дела 5:30,31; Ис. 55:6,7; Јевр. 4:16.

„Овакво покајање превазилази границе онога што човек својом снагом може да учини; то је нешто што можемо само да добијемо од Христа који је, узневши се на висине и овај дар дао људима.“ – *Пут Христу, 22.*

„Кад увидите своју грешност, не губите време у настојању да се сами повратите. Колико њих верују да нису довољно добри да би могли прићи Христу! Мислите ли да ћете се поправити сопственим напорима? 'Може ли Етиопљанин променити кожу своју или рис шаре своје? Можете ли ви чинити добро научивши се чинити зло?' (Јеремија 13:23). Само Бог може да нам помогне. Не смемо очекивати да наша вера постане јача, да прилике буду повољније, а ми светији. Ништа не можемо постићи сами од себе. Морамо се приближити Христу онакви какви смо.“ – *Пут Христу, 27, 28.*

б. Колико темељно можемо очекивати да ће ово дело Божје бити учињено за нас и у нама? Јевр. 12:12; Филиб. 1:6.

„Покајање, баш као и опроштај, Божји је дар дат кроз Христа. Утицај Светог Духа оно је што нас осведочава о греху и буди нашу потребу за помиловањем. Само скрушени могу добити опроштај; али Божја милост је оно што срце чини покајничким. Он добро познаје све наше слабости и немоћи и Он ће нам помоћи.“ – *Одабране поруке 1, 339.*

с. Који ће бити резултат оваквог истинског покајања? Римљ. 8:1.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта свако од нас може научити из Солумунове молитве приликом посвећења храма?
2. Које озбиљне кораке морамо предузети ако желимо да будемо укључени у завршетак Божјег дела у сили позног дажда?
3. Зашто је толико потребно да признамо своје грехе Богу? Колика је заиста наша одговорност приликом чињења греха?
4. Колико пажљиви морамо бити у указивању некоме на његову кривицу? Како је могуће да се грешник покаје?
5. Како је могуће да се грешник покаје?

„Посвети их истином својом“

„А пут је праведнички као светло видело, које све већма светли док не буде прави дан.“ – Приче 4:18.

„Када се у потпуности предамо Богу и верујемо без задршке, Христова крв чисти нас од свих греха. Савест тада може бити ослобођена од осуде. Кроз веру у Његову крв, сви могу постати савршени у Христу Исусу. Хвала Богу што не морамо да се бавимо нечим што је немогуће остварити. Ми можемо задобити посвећење. Можемо уживати Божју наклоност. Не треба да нас плаше мисли како Христос и Бог гледају на нас, већ треба да мислимо о томе како Бог гледа на Христа, нашег Заменика.“ – *Selected Messages 2, 32, 33.*

Предлажемо да прочитате: *Дела апостола, 420-427.*

Недеља

5. март

1. ОПРАВДАЊЕ

а. Шта примамо од Бога када заиста признамо своје грехе и предамо живот Исусу – било да је то на самом почетку нашег хришћанског живота или на сваком кораку тог пута? Римљ. 3:24-26.

„Адам је пре свог пада, послушношћу према Божјем закону, могао да обликује беспрекоран карактер. Нажалост, он је то пропустио, а због његовог смо греха и ми наследили грешну природу и не можемо сами, било каквим својим напорима, постати праведни. Будући да смо грешни и несвети, не можемо се савршено покоравати светом Божјем закону. Немамо никакве своје правде којом бисмо удовољили захтевима Божјег закона. Међутим, Христос нам је отворио пут за повратак у изгубљену домовину. Живећи на свету усред истих изазова и искушења с којима се и ми сусрећемо, Он је водио безгрешан живот. Умро је за нас и сада нам нуди своју правду, док наше грехе преузима на себе. Ако Му се предате и прихватите Га као свог личног Спаситеља, Његовом ћете заслугом бити проглашени за праведне, ма колико грешан био ваш протекли живот. Ваш је карактер сада замењен Христовим карактером и Бог вас прихвата као да никада нисте згрешили.“ – *Пут Христу, 56.*

б. Колико дуго ће то путовање трајати? Приче 4:18; Марко 52 13:13.

2. РАЗВИЈАЊЕ ХРИШЋАНСКИХ БЛАГОДАТИ

а. Шта осим опроштаја тј. оправдања Бог још жели да нам подари? 2. Кор. 7:1; Јевр. 6:1; Филибљанима 3:12-14.

„Преображај карактера какав је остварен у Јовановом животу увек је резултат непрекидног одржавања повезаности са Христом. У карактеру појединца могу постојати упадљиви недостаци, али ако тај појединац постане истински ученик Христов, сила божанске милости може да га преобрази и посвети. Проматрајући као у огледалу славу Господњу, такав појединац се мења из славе у славу све док не постане сличан Ономе кога тако одано љуби и обожава.“ – *Дела апостола, 421.*

„Без Христове милости грешник се налази у безнадежном стању – за њега се не може учинити ништа – али кроз божанску милост човеку се дарује натприродна моћ која делује у уму, срцу и карактеру. Додељивање Христове милости је оно што нам омогућава да разазнамо мрску природу греха и напоследку га истерамо из храма душе.“ – *Одабране поруке 1, 352.*

„Ништа осим божанске силе није у стању да обнови људско срце и испуни душу Христовом љубављу, која ће се увек испољавати као љубав према онима за које је Он умро. Родови Духа су љубав, радост, мир, дуго трпљење, доброта, вера, кротост и умереност. Када се човек обрати к Богу, добија нови морални укус, нове мотиве који га покрећу и почиње да воли оне ствари које Бог воли јер је његов живот везан за Исусов златним ланцем непромењивих обећања. Љубав, радост, мир и неизрецива захвалност потпуно ће испуњавати душу, и речи онога који је благословен на тај начин биће: 'Милост Твоја чини ме велика' (Псалам 18:35).“ – *Ibid., 321.*

б. Који су неки од корака у развијању хришћанских благодати које су нам потребне на путу за небеско царство? 2. Петр. 1:5-11.

„Те лестве представљају самог Христа који је земљу поново повезао са небом. Својим доњим делом – захваљујући Његовој људској природи – те лестве су чврсто укопане у земљу; док својим врхом – посредством Његовог божанства – допиру до самог Божјег престола. Својом људском природом Христос је пригрлио пали људски род, док се својим божанством чврсто држи престола Божјег. Ми се спасавамо успињући се постепено управо тим лествама; гледајући на Христа и држећи се чврсто Њега, пењемо се корак по корак до Његове висине, тако да Он постаје наша правда, наша мудрост, посвећење и искупљење.“ – *6. Сведочанство, 138.*

3. СИЛА КРОЗ БОЖЈУ РЕЧ

а. На који начин Бог просветљује наш ум и тиме чини да на свом хришћанском путу постојано напредујемо? 2. Коринћанима 4:4-6; Псалом 119:105; 3. Мојсијева 20:7,8.

„Онима који своју вољу удруже са вољом Божјом ништа неће бити немогуће. Све што по Божјој заповести треба да се учини, Његовом снагом и може да се учини. За све што од човека тражи, Бог омогућује и извршеће.“ – *Христове очигледне поуке*, 294.

„Савршенство карактера темељи се на ономе шта Христос представља за нас. Ако непрекидно зависимо о заслугама нашег Спаситеља и ходамо Његовим стопама, ми ћемо бити као Он, чисти и неокаљани.

„Наш Спаситељ не захтева ни од кога нешто што није могуће. Он од својих ученика не очекује ништа за чије извршење није вољан да им удели милост и снагу. Он их не би позивао на савршенство да у својој власти нема свако савршенство милости које излива на оне којима је доделио тако високу и свету предност. Он нас уверава да је више вољан да да Духа Светога онима који Га траже од Њега него што су родитељи вољни дати добре дарове својој деци.“ – — *That I May Know Him*, 130.

б. Како називамо овај процес хришћанског раста у истини кроз силу Речи? Јован 1:14; 17:17.

„Кад истина постане непоколебљиво животно начело, људи бивају 'прерођени не од семена које труне, него од оног које не труне, речју живог Бога, која остаје довека.' То новорођење наступа ако се Христос прими као Реч Божја. Кад се божанске истине посредством Светог Духа утисну у срце, стварају се нова схватања, а енергије дотада успаване буде се на сарадњу с Богом.“ – *Дела апостола*, 390.

„Светост припадника Заједнице је одувек био Божји циљ за Његов народ на овој земљи. Бог их је од самог искона изабрао да буду свети – посвећени само Њему. Дао је свога Сина да умре за њих, да би се посветили послушношћу истини, лишени свих ништарија себичности. Бог од свакога између њих захтева лично залагање и лично предање. Бог ће бити слављен преко оних који тврде да верују у Њега само онда ако они одражавају Његово обличје и буду под контролом Његовог Духа. Тада као сведоци за Спаситеља могу да разглашују шта је све божанска милост учинила за њих.“ – *Дела апостола*, 422.

4. ПОГРЕШНЕ ТВРДЊЕ

а. Размишљајући о светим људима у Библији, шта морамо схватити о задобијању коначне победе? 1. Јованова 1:8,10; Римљанима 7:18; Галатима 6:14.

„Почасти указиване Данилу изазвале су завист водећих људи царства. Председници и кнезови тежили су да пронађу zgodну прилику за оптужбу против Данила. 'Али не могаху наћи забаве ни погрешке, јер беше веран, и не налажаше се у њега погрешке ни мане' (Данило 6:4).

„Каква се поука овде износи за све хришћане! Оштре очи зависти беху управљене на Данила из дана у дан; њихова будност мржњом изоштрена; ипак ниједна реч или поступак његовог живота није одавала ни трунке зла. Ипак, Данило није тврдио да је свет; радио је нешто далеко боље од тога – живео је животом верности и посвећења.“ – *Библијско посвећење*, 45, 46.

„Лажно посвећење људе директно одвлачи од Библије. Религија се своди на обичну бајку. Осећања и утисци постају критеријум по коме се они воде. Док тврде да су без греха и хвале се својом праведношћу, они који се сматрају посвећенима уче да су људи слободни да крше Божји закон и да су они који поштују његове прописе искључени из благодати. Излагање захтева закона изазива њихово непријатељство, бес и презир. Тиме они испољавају свој карактер, 'јер телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божијем нити може' (Римљанима 8:7).“ – *Faith and Works*, 53.

б. Да ли веровање у потребу за посвећењем значи да ми треба да заслужимо своје спасење? Јован 14:15; 1. Јованова 3:5,6.

„Правда свој корен има у побожности. Без вере у Бога и одржавања живе повезаности с Њим ниједно људско биће не може бити оправдано. Као што пољско цвеће има свој корен у земљи, и у свом развоју зависи од ваздуха, росе, кише и сунчевих зрака, тако и ми у свему ономе што је неопходно за живот душе у потпуности зависимо од Бога. Снагу да будемо послушни Његовим заповестима добијамо само ако постанемо учесници у Његовој природи. Ниједан човек, био он велики или мали, богат или сиромаш, искусан или неискусан, не може пред својим ближњима остати постојан, чист и беспрекоран ако његов живот није скривен са Христом у Богу. Уколико је већа његова активност међу људима, утолико присније у свом срцу треба да буде повезан са Богом.“ – 7. *Свед.*, 171, 172.

5. ШТА ЈЕ СА ПОСВЕЋЕЊЕМ?

- а. Да ли је посвећење – развој хришћанског карактера – по правилу видљиво за појединца у коме се оно одвија? Марко 4:26-29. А за друге?**

„Природан и спонтан утицај светог живота, утицај којег често нисмо ни свесни, представља најубедљивију проповед у корист хришћанства. Аргументи, чак и кад су потпуно непобитни, могу изазивати само противљење, али побожан пример има силу којој се нико не може у потпуности одупрети.“ – *Дела апостола, 383.*

- б. Шта показује да је овај раст непрекидан и да никад не смео да се задовољимо својим напретком и достигнућима? 1. Коринћанима 15:31; Матеј 10:22; Филиплјанима 3:12-16.**

„Господ жели да сви Његови синови и кћери буду срећни, спокојни и послушни... Вером се може надокнадити сваки недостатак карактера, очистити од сваке нечистоте, исправити свака грешка и развити свака добра особина.“ – *Дела апостола, 425.*

„Посвећеност није задатак једног тренутка, часа или дана, него дело читавог живота. Она се не стиче несталним налетом осећања, него непрекидним одбацивањем греха и доследним живљењем за Христа. Слабим, повременим напорима зло се не може отклонити, нити се може преобразити карактер. Победити можемо само дугим, устрајним напорима, строгом дисциплином и озбиљном борбом. Ми данас не можемо знати како ће оштра бити наша сутрашња борба. Докле год сотона живи и влада морамо се борити против сопственог 'ја' и греха који нас стално опседају. Докле год живимо, нема предаха ни застоја у борби, нема места до кога кад стигнемо можемо рећи: 'Све сам постигао.' Светост је исход и плод послушности током читавог живота.“ – *Дела апостола, 422, 423.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како нас Бог посматра у тренутку нашег оправдања, када год да се оно догоди?
2. Како нам Бог показује да је Његова жеља за нас више од самог опроштаја?
3. Која је тајна преображаја?
4. Од чега нас одводи лажно посвећење?
5. Како знамо да посвећење обухвата непрекидни раст, целог живота?

Стари завет

„Ево дани иду, говори Господ, и начинићу с домом Израиљевим и с домом Јудиним нов завет.“ – Јеврејима 8:8.

„Бог је видео шта се догађа у логору. Видело се да се народ, чак и док је божанска слава почивала на Синају, препустио сотониним кушањима и да су ковали заверу да прекрше правило које су обећали да ће поштовати.“
– *The Youth's Instructor, November 21, 1901.*

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 381-385.*

Недеља

12. март

1. РОПСТВО ЗБУЊУЈЕ УМ

а. У каквом се стању налазио Израиљ низ година и како је то стање утицало на њихово познавање Бога и Његових закона? 2. Мојсијева 20:1,2; 5. Мојсијева 5:15.

„Израиљски народ је за време свога робовања у великој мери изгубио појам о Богу и начелима аврамовског завета. Кад их је ослободио из Мисира, Бог је настојао да им открије своју моћ и милост како би их навео да Га љубе и да имају поверења у Њега. Довео их је до саме обале Црвеног мора – где је побећи од Мисираца, који су им били за петама, изгледало потпуно немогуће – да би схватили колико су беспомоћни и колико им је неопходна божанска помоћ. А тада се побринуо да их ослободи Мисираца који су их гонили. Тако су били испуњени љубављу и захвалношћу према Богу и стекли поверење у Његову моћ која им је помагала. Он их је везао за себе као ослободитеља из пролазног (мисирског) ропства.

„Међутим, у њихове мисли је требало утиснути још једну велику истину. Пошто су живели усред идолопоклонства и покварености, они нису имали праву представу о Божјој светости, о тежини грешности сопственог срца, о потпуној неспособности да се само својом снагом покоравају закону Божјем. А нису ни осећали колико им је био потребан Спаситељ. Свему томе их је требало научити.“
– *Патријарси и пророци, 383.*

б. Где их је Бог довео како би могли разумети светост Његовог закона? 2. Мојсијева 19:1,5,6.

2. ГРЕШНОСТ ГРЕХА

а. Како су Израиљци реаговали на обећања о благословима чак и након што су разумели закон који им је Бог изрекао? 2. Мојсијева 19:8; 24:3.

„Они нису увиђали грешност сопственог срца и чињеницу да је без Христа немогуће држати Божји закон. Зато су били спремни да одмах и без размишљања учине завет с Богом. Уверени да су у стању да сами 'утврде своју правду', изјавили су: 'Шта је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо' (2. Мојсијева 24:7). Присуствовали су објављивању закона у величанствености која тражи најдубље страхопоштовање и стајали су под гором дрхтећи од страха, а ипак су после само неколико седмица раскинули свој завет с Богом и клањали се лику резаном. Божјој милости се више нису могли надати на основу завета који су раскинули; и сада, пошто су увидели своју грешност и потребу опроштаја били су доведени да лично осете колико им је потребан и Спаситељ, који је био откривен у Аврамовом завету и наговештаван приношењем жртава. И сада су се вером и љубављу везали за Бога као свог ослободиоца од робовања греху. Тек сада су били спремни да цене благослове Новог завета.“ – *Патријарси и пророци*, 383, 384.

б. Који су били услови овог завета? 5. Мојсијева 27:26; Језекиљ 20:11; 3. Мојсијева 18:5.

с. Слично нашем природном стању, шта они нису могли да схвате? Јеремија 17:9; Исаија 1:5,6; 64:6.

„Не можете служити Господу', рече Исус Навин, 'јер је свет Бог... неће подносити ваше невере и ваше грехе.' Пре него што се могло говорити о трајној реформи, они су морали бити наведени да осете своју потпуну неспособност да се сопственом снагом потчине Господу. Они су преступили Његов закон, који их је осуђивао као преступнике, не предвиђајући начин ослобађања од те осуде. И док год су се ослањали на своју снагу и сопствену правду, било им је немогуће да постигну опроштај греха. Они нису били у стању да задовоље захтеве савршеног Божјег закона и узалуд су се обавезивали да ће служити Господу. Само кроз веру у Христа могли су са сигурношћу да приме опроштај греха и снагу да се покорављају закону Божјем. Морали су престати да своју наду на спасење заснивају на сопственим напорима. Да би били Богу угодни морали су се потпуно ослонити на заслуге обећаног Спаситеља.“ – *Патријарси и пророци*, 549.

3. РАТИФИКОВАЊЕ ЗАВЕТА

а. Након што је Мојсије прочитао закон са свим његовим условима када су у питању благослови и проклетства, како су Израиљци упорно реаговали? 2. Мојсијева 24:7.

„Ропством и незнабоштвом заслепљен и унижен, ум Израиљца није био припремљен да у потпуности и правилно схвати далекосежна начела Божјих десет заповести. Да би се обавезност ових заповести боље разумела и да би се оне примењивале, дати су и други прописи који су јасније приказали њихову примену. За разлику од десет заповести, њих је примио само Мојсије и он је имао задатак да их пренесе народу.“ – *Fundamentals of Christian Education*, 506.

„Мојсије није записао десет заповести, већ одредбе и законе за које је Бог желео да се држе и обећања која су била условљена послушношћу њима. Прочитао их је народу и они су се заклели да ће послушати све речи које је Господ изговорио. Мојсије је тада записао њихову свечану заклетву у књигу и принео је Богу жртву за народ. 'И узео књигу заветну и прочита народу. А они рекоше: Шта је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо. А Мојсије узео крв, и покropи њом народ, и рече: Ево крв завета, који учини Господ с вама за све речи ове.' Народ је поновио своју свечану заклетву Господу да ће чинити све што је Он рекао и да ће бити послушни.“ – *The Spirit of Prophecy 1*, 240.

б. Шта је учињено истог тренутка да би се показала озбиљност таквог договора? 2. Мојсијева 24:6,8.

„На овај начин народ је потврдио своју свечану заклетву Господу да ће чинити све што је Он рекао и бити послушан.“ – *The Signs of the Times*, May 6, 1880.

„Ту су синови Израиљеви прихватили услове завета. Учинили су свечани завет са Богом, што симболично представља завет који Бог у Христу склапа са сваким верником. Услови завета су јасно изнесени пред читав збор Израиљца, тако да они то нису могли погрешно да схвате. И кад је од њих било затражено да се одлуче хоће ли се сложити са датим условима, они су једногласно одговорили да прихватају све обавезе. Они су још раније дали пристанак да ће се покоравати свакој Божјој заповести. Начела закона су тада била појединачно наведена, тако да су они могли знати шта је све заветовањем на послушност обухваћено; и прихватили су све дефинисане појединости закона.“ – *Manuscript Releases 1*, 114.

4. ИЗГУБЉЕНА ГЕНЕРАЦИЈА

а. Шта се догодило са огромном већином Израиљаца због тога што су пропустили да схвате своју неспособност да се спасу својим напорима и да савршено одрже закон? 4. Мојсијева 26:63-65.

„Све што можемо учинити сопственом снагом упрљано је грехом.“
– *Христове очигледне поуке*, 278.

„Никодим је чуо проповедање Јована Крститеља о покајању и крштењу и његово указивање на Онога који ће крштавати Светим Духом. И сам је осећао да код Јевреја нема довољно духовности, да су они у великој мери робови лицемерја и светског славољубља. Надао се једном бољем духовном стању приликом доласка Месије. Али продорна вест Крститељева није у њему изазвала сазнање о сопственој грешности. Био је строг фарисеј и хвалио се својим добрим делима. Био је нашироко цењен због своје дарежљивости и слободоумности у одржавању службе у храму и сматрао је да му је милост Божја осигурана. Био је изненађен помишљу на једно царство које је сувише чисто за њега у његовом садашњем стању.“ – *Жеља векова*, 149.

б. Да ли је у овом „старом“ завету проблем био у Богу или у људима? Јеврејима 8:8.

„Хришћанин по природи! Та обмана је многим послужила као хаљина сопствене правде и многе навела да се надају Христу, не трудећи се да ишта сазнају о Њему, о Његовим искушењима и животу пуном самоодрицања и самопожртвовања. Њихова правда на коју толико рачунају представља само нечисту хаљину. Наш драги Учитель Христос каже: 'Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој, и за мном иде.' Да, идите за Њим у злу и добру, помажите онима којима је помоћ највише потребна и онима без пријатеља.“ – 2. *Сведочанство*, 192, 193.

„Шта је то што представља беду и голотињу оних који мисле да су богати и да им ништа не треба? – То је недостатак Христове праведности. У својој сопственој праведности они су приказани као одевени у прљаве хаљине, па ипак у том стању ласкају себи да су обучени у Христову праведност. Може ли обмана бити већа? Управо како је приказао пророк, они могу вапити: 'Црква Господња, црква Господња ово је' (види Јеремија 7:4), док су им срца испуњена безбожном трговином и неправедном разменом.“ – *This Day With God*, 228.

5. ПОТРЕБАН ЈЕ ДРУГИ ЗАВЕТ

- а. Будући да је стари завет толико безнадежан, које је било једино обећање које је могло дати наду онима који су живели у старозаветном периоду? Јеремија 31:31-33.**
-
-

„Вером у Христа омогућено је покораванье сваком начелу закона. „Дух ропства рађа се из тежње и настојања да се живи у складу са законском религијом, настојећи да се захтеви закона испуне сопственом снагом. За нас постоји нада само ако аврамовски завет – који је у ствари завет милости – прихватимо вером у Христа Исуса. Јеванђеље откривено Авраму, кроз које је он имао наду, исто је јеванђеље које се данас проповеда нама и које нам улива наду. Аврам је вером очекивао Исуса, који је и за њега и за нас био Зачетник и Свршитељ наше вере.“ – *Коментари библијских текстова*, 647.

- б. Наведи неке од хероја у Светом писму који су прихватили ова обећања божанске помоћи. Јеврејима 11:4-32.**
-
-

„Тако је из столећа у столеће било хероја вере који су својом оданошћу Богу задивили свет око себе и својом изразитом светлошћу обасјавали оне који су живели у тами заблуде. Данило и његова три друга представљају изразите примере хришћанских хероја... Из њихових доживљаја на вавилонском двору можемо научити шта све Бог може да учини за оне који Му служе свим срцем.“ – *Мој живот данас*, 77.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како и ми понављамо искуство Јевреја када не успевамо да схватимо право значење божанског моралног закона?
2. Зашто су они тако спремно обећали нешто што нису могли да испуне?
3. Како смо и ми данас лако наведени да Богу дајемо слична обећања?
4. Шта се изнова дешавало током даље историје Израиља?
5. Који примери нам откривају да отпадништво нације није изговор за нашу колебљиву веру?

Дођите да расудимо заједно!

„Тада дођите, вели Господ, па ћемо се судити: ако греси ваши буду као скерлет, постаће бели као снег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна.“ – Исаија 1:18.

„Божји закон био је основа тога (новог) завета, који је у ствари само једно средство да се човек опет доведе у сагласност са божанском вољом на тај начин што је доведен у положај који му омогућује да буде послушан Божјем закону.“ – *Патријарси и пророци*, 382.

Предлажемо да прочитате: *Мисли с Горе благослова*, 65-99.

Недеља

19. март

1. ДВА ЗАВЕТА

а. Да бисмо били оправдани пред Богом, какав споразум је потребно да ми начинимо са Њим? Псалам 50:5.

б. Какав став нам је потребан како бисмо могли начинити такав споразум? Исаија 1:18.

с. Који заветни избори су нам дати? Јеврејима 8:6-13.

„Услови старога завета гласили су: Слушај и живи. 'Ко их врши, жив ће бити кроз њих' (Језекиљ 20:11; 3. Мојсијева 18:5). 'Проклет да је који не би остао на речима овог закона, и творио их' (5. Мојсијева 27:26). 'Нови завет' је заснован на 'бољим обећањима' – на обећању о праштању греха и о божанској милости која је у стању да препороди срце и да га доведе у склад с начелима Божјег закона. 'Него ово је завет што ћу учинити с домом Израиљевим после ових дана, говори Господ: *метнућу закон свој у њих, и на срцу њиховом написаћу га...* Јер ћу им *опростити* безакоња њихова, и грехе њихове нећу више помињати. (Јер. 31,33.34).

„Према ономе што ми је показано, наша је дужност да се у свему покоравимо законима своје земље, сем када је то у супротности са вишим законом који је Бог изговорио разговетним гласом са горе Синаја, а затим својим прстом изгравирао на камену.“ – *1. Свед.*, 327.

2. ЗАШТО ЈЕ ЗАВЕТ НЕОПХОДАН?

а. Шта нам онемогућава да будемо у заједници са својим Творцем? Исаија 59:2. Шта ми заслужујемо? 1. Мојсијева 2:17; Римљанима 6:23.

„Чим се Адам препустио сотонином кушању, учинивши управо оно што је Бог рекао да не ради, Христос, Син Божји, стао је између живих и мртвих, рекавши: 'Нека казна падне на мене. Ја ћу стати на место човека. Дај му још једну прилику.' Преступ је цео свет ставио под смртну казну. Али се у небу чуо глас који говори: 'Нашао сам откуп.' Онај који није познавао греха ради нас је учињен грехом. 'Јер Богу тако омиље свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни.' Христос је скинуо своје краљевске хаљине и круну и одрекао се заповедништва над целим небом. Огрнуо је своју божанску природу људском, како би могао носити све слабости и издржати сва искушења људског рода. Он је био Болник и вичан болестима. Био је рањен за наше преступе, избијен за наша безакоња. Кар беше на Њему нашега мира ради, и раном Његовом ми се исцелисмо. Нас ради је осиромашио, да се ми Његовим сиромаштвом обогатимо. Ради нас је оставио обожавање анђела, заменивши га увредама и ругањем руље коју су свештеници и главари подстакли на дивљање.“ – *The Signs of the Times, June 27, 1900.*

б. Које решење је Бог обезбедио од самог почетка како би спречио извршење ове смртне пресуде? Јов 33:24; упореди са 1. Јованова 4:19; Откривење 13:8.

„План за наше спасење није накнадно донесен, није формулисан после Адамовог пада. То је било 'откривење тајне која је била сакривена од постања света' (Римљанима 16:25). То је било откривање начела која су од вечних времена сачињавала темељ престола Божјег. Бог и Христос су од самог почетка знали за сотонино отпадништво и за човеков пад услед обмањивачке моћи отпадника. Бог није наредио да грех постоји, али је знао да ће се он појавити и предузео је мере за сузбијање те ужасне појаве. Његова љубав према свету била је тако велика да је одлучио да свог јединородног Сина да, 'да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни' (Јован 3:16).“ – *Жеља векова, 9, 10.*

3. СЕМЕ ЖЕНИНО

а. Када је та стара змија, ђаво, у Едему преварила наше прародитеље, које обећање пуно наде за људски род им је Бог дао? 1. Мојс. 3:15.

„Наше природне склоности, ако нису под влашћу Светог Духа, садрже у себи семе моралне смрти. Ако не успоставимо животну везу с Богом, не можемо се одупрети безбожном утицају себичности, жељи за уживањем и искушењу греха.“ – 8. Сведочанство, 341.

б. Ко је семе женино? 1. Мојс. 22:18; Гал. 3:8,16; Јеврејима 2:14.

„Још од оног дана кад је првом јеванђеоском поруком, изреченом у Едему, наговештено да ће семе женино стати змији на главу, Христос је био уздизан и истицан као пут, истина и живот. Он је био пут када је Адам живео на земљи, када је Авељ приносио Богу крв закланог јагњета, која је указивала на крв будућег Искупитеља. Христос је био пут којим су спасење нашли сви патријарси и пророци. Он је једини пут којим и ми можемо приступити Богу.“ – *Жеља векова, 643.*

с. Будући да је Аврам веровао само у Христа за опроштај греха (Гал 3:6-8), каква је била последица такве вере? 1. Мојс. 26:5.

„Христова смрт на крсту учинила је сигурним уништење онога који има 'државу смрти', који је и зачетник греха. Кад сотона буде уништен, више неће бити никога да наводи људе на зло; никад више неће бити потребно некога искупљивати, нити ће у свемиру икада више бити опасности од побуне. Само успешним супротстављањем греху овде на овом мрачном свету, спречиће се и онемогућити његово уношење у небо. Важност и значај Христове смрти увидеће сви спасени и сви анђели. Да Јагње није било заклано од постања света, за пале људе никада не би било места ни повратка у рај. Зар онда не треба да уздигемо крст Христов? Анђели стално одају част и славу Христу, јер чак ни они не би били безбедни да није било патњи и страдања Сина Божјег. Успехом постигнутим на крсту и небески анђели су сачувани од отпадништва. Да није било победе извојеване на крсту они у борби против зла не би били сигурнији, него што су били пре сотониног пада. Анђеоско савршенство је отказало у небу (приликом сотонине побуне). Људско савршенство је отказало у Едему, у рајском блаженству. Сви који желе да буду сигурни и на небу и на земљи морају да гледају на Јагње Божје.“ – *Коментари библијских текстова, 545.*

4. РАТИФИКАЦИЈА ЗАВЕТА

а. Иако је овај завет учињен са Адамом и обновљен са Аврамом, када је он могао бити потврђен – и стога назван *нови* или *други* завет? Јеврејима 9:16.

„Иако је тај завет био учињен са Адамом и обновљен са Аврамом, ипак није могао бити потврђен све до Христове смрти. Према Божјем обећању, завет је постојао откако је био дат први наговештај о искупљењу; био је прихватав вером; ипак, откако је потврђен од Христове стране, назива се нови завет.“ – *Патријарси и пророци*, 382.

б. Ако није био потврђен до Христове смрти, како се могао применити на ону децу небеског Цара која су живела пре крста? Јеврејима 6:13-18.

„Завет обновљен са Аврамом потврђен је Христовом крвљу и назива се 'други' или 'нови' завет, јер је крв којом је запечаћен проливена после крви првога завета. Да је нови завет био на снази и у доба Аврамово очевидно проистиче из чињенице да је он тада био потврђен не само обећањем, већ и заклетвом Божјом – 'двема непоколебљивим стварима, у којима Богу није могуће слагати' (Јеврејима 6:18).“ – *Патријарси и пророци*, 382, 383.

„Његова реч је чврста. Планине се могу срушити, горе могу нестати, али Његова љубав никада неће охладнети према Његовом народу нити ће нестати Његов савез мира. Чује се Његов глас: 'Љубим те љубављу вечном' (Јеремија 31:3). 'Али ћу те вечном милошћу помиловати' (Исаија 54:8). Како је чудесна ова љубав — да Бог уклања сваки узрок сумњи и преиспитивању од стране људи пуних страхова и слабости и хвата дрхтаву руку која се пружа к Њему у вери; Он нам помаже да Му верујемо износећи нам бројна уверавања и обећања. Он нам је омогућио непромењиви споразум уз услов послушности и излази нам у сусрет сходно нашем поимању ствари. Ми сматрамо да је завету или обећању нашега ближњег, ако се забележи, потребна извесна гаранција. Исус је предухитрио наше страхове и дао нам је обећање са заклетвом: 'Зато и Бог кад хтеде наследницима обећања обилније да покаже тврђу завета свог, дода и заклетву' (Јеврејима 6:17 – превод Л. Бакотић)... Што је више наш Господ могао да учини да ојача нашу веру у Његова обећања?“ – *That I May Know Him*, 262.

5. ПЛОЧЕ СРЦА

а. Због Христове жртве на крсту, какву могућност ми пали људи добијамо? Јеврејима 9:15.

б. Који позив Бог упућује свакоме од нас лично док размишљамо о својој одговорности пред Њим? 2. Коринћанима 6:2.

„Исти закон који је био исписан на каменим плочама, утиснуо је Свети Дух на плоче срца. Уместо залудног настојања да 'утврдимо' неку своју правду, треба да прихватимо правду Христову. Његова крв је измирење за наше грехе. Његова послушност се приписује нама. Тада срце препорођено Светим Духом доноси 'род духовни'. Захваљујући Христовој милости успећемо да живимо у послушности према закону Божјем, уписаном у нашем срцу. А ако имамо у себи Дух Христов, живећемо онако како је Он живео. Он је преко пророка најавио о себи: 'Хоћу чинити вољу Твоју, Боже мој, и закон је Твој мени у срцу' (Псалам 40:8). А кад је био међу људима рекао је: 'Не остави Отац мене самог; јер ја свагда чиним шта је Њему угодно' (Јован 8:29).

„Апостол Павле јасно показује у каквом су односу у новом завету закон и вера. Он каже: '**Оправдавши се, дакле, вером**, има-мо мир с Богом кроз Господа свог Исуса Христа' (Римљанима 5:1). 'Кваримо ли дакле закон вером? Боже сачувај! Него га још утвђујемо' (Римљанима 3:31). 'Јер што закону беше немогуће, јер беше ослабљен телом' – није могао да оправда човека, зато што човек у својој грешној природи није могао да држи закон – 'посла Бог Сина свог у обличју тела греховног, и за грех осуди грех у телу. Да се **правда закона** испуни у нама који не живимо по телу него по Духу' (Римљанима 8:3,4).“ – *Патријарси и пророци*, 384, 385.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Каква искуства сте доживели по питању сачињавања завета са Богом?
2. Зашто је Бог био спреман када је Адам погрешно?
3. Које симболе је Бог употребио како би људи стално имали на уму долазећег Месију?
4. Како знамо да је Аврам био под новим заветом?
5. Какав завет или споразум си спреман да направиш са својим Творцем?

Размишљање о реформацији

„Исус је у свему био кушан као и ми, да би знао како да помаже онима који се кушају. Његов живот је наш узор. Својом добровољном послушношћу Он нам показује да човек може да држи Божји закон и да роб постаје кршењем закона, а не послушношћу. Наш Спаситељ је пун саосећања и љубави, Он никада не презире и не одбацује искрене покајнике, ма колико да је велика њихова кривица, али оштро осуђује лицемерство сваке врсте. Њему су познати греси свих људи на свету, Он зна за сваки њихов поступак и чита најтајније побуде њихових срца, али се ипак не окреће од њих у њиховом безакоњу. Он преклиње грешнике и суди се с њима и у извесном смислу – пошто је и сам носио слабости људског рода – Он се ставља у исти положај с њима. 'Тада дођите, вели Господ, па ћемо се судити: ако греси ваши буду као скерлет, постаће бели као снег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна.'

„Човек који је својим изопаченим животом избрисао лик Божји из своје душе не може само људским напорима да изврши корениту промену у свом срцу. Он мора да прихвати предвиђену помоћ коју само јеванђеље може да му пружи; мора се измирити с Богом покорношћу Његовом закону и вером у Исуса Христа. У свом животу, од тада он мора да се руководи једним новим начелом. Покајањем, вером и добрим делима, он може да усавшава хришћански карактер, и захваљујући Христовим заслугама стиче право да постане син Божји. Начела божанске истине, прихваћена срцем и примењена у животу, могу да нас уздигну до таквих моралних висина које су нам се чиниле недоступнима...

„Овде је изложен човеков задатак који он сам мора да изврши. Огледајући се у огледалу закона Божјег, он мора да уочи недостатке свог карактера, да одбаци своје грехе и да хаљине свог карактера опере у крви Јагњетовој. Завист, охолост, злоба, превара, свађа и злочинство нестаће из срца оних који прихвате љубав Христову у нади да постану слични Њему...

„Међутим, утицај јеванђеоске наде не наводи грешника да спасење које Христос нуди сматра бесплатним даром Његове милости, настављајући притом да и даље живи у преступу Божјег закона. Кад светлост истине обасја његов ум и он у потпуности схвати захтеве Божје и тежину својих преступа, он се мења у животу, снагом добијеном од Спаситеља, враћа се оданости Богу, водећи нов и чистији живот.“ – 4. Сведочанство, 277-279.

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јануар – 2023.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства

1.	Недеља	<i>Ис. 66,22.23.</i>	<i>Вел. борба, 142.</i>	<i>II Мојс. 33,11-15.</i>
2.	Понедељак	<i>II Днев. 15,5-7.</i>	<i>Вел. борба, 143.</i>	<i>II Мојс. 34,6-8.</i>
3.	Ушорак	<i>Пс. 11,3-7.</i>	<i>Вел. борба, 144.</i>	<i>Језек. 5,15-17.</i>
4.	Среда	<i>Ис. 13,4-8.</i>	<i>Вел. борба, 145.</i>	<i>Ис. 48,17.18.</i>
5.	Четвртак	<i>Ис. 13,9-13.</i>	<i>Вел. борба, 146.</i>	<i>Ис. 48,20-22.</i>
6.	Петак	<i>Ис. 28,17-21.</i>	Сунце залази у 16 12	
7.	Субоја	<i>Пс. 150.</i>	Сунце залази у 16 13	
8.	Недеља	<i>Ис. 24,1-6.</i>	<i>Вел. борба, 147.</i>	<i>Ис. 25,8.9.</i>
9.	Понедељак	<i>Ис. 24,7-13.</i>	<i>Вел. борба, 148.</i>	<i>Ис. 24,17-20.</i>
10.	Ушорак	<i>Јер. 4,19.20.</i>	<i>Вел. борба, 149.</i>	<i>Ис. 28,5.6.</i>
11.	Среда	<i>Јер. 4,23-28.</i>	<i>Вел. борба, 150.</i>	<i>Ис. 28,15-17.</i>
12.	Четвртак	<i>Јер. 9,20-22.</i>	<i>Вел. борба, 151.</i>	<i>Ис. 28,20.21.</i>
13.	Петак	<i>Јер. 23,19.20.</i>	Сунце залази у 16 19	
14.	Субоја	<i>Пс. 149.</i>	Сунце залази у 16 21	
15.	Недеља	<i>Јер. 25,30-33.</i>	<i>Вел. борба, 152.</i>	<i>Ис. 13,9-13.</i>
16.	Понедељак	<i>Јер. 25,34-38.</i>	<i>Вел. борба, 153.</i>	<i>Ис. 11,1-6.</i>
17.	Ушорак	<i>Јер. 30,5-7.</i>	<i>Вел. борба, 154.</i>	<i>Ис. 9,5.6.</i>
18.	Среда	<i>Јер. 7,15-19.</i>	<i>Вел. борба, 155.</i>	<i>Ис. 8,9-14.</i>
19.	Четвртак	<i>Језек. 7,15-19.</i>	<i>Вел. борба, 156.</i>	<i>Ис. 6,10-13.</i>
20.	Петак	<i>Језек. 7,25-27.</i>	Сунце залази у 16 28	
21.	Субоја	<i>Пс. 148.</i>	Сунце залази у 16 30	
22.	Недеља	<i>Ос. 4,1-3.</i>	<i>Вел. борба, 157.</i>	<i>Ис. 3,4-7.</i>
23.	Понедељак	<i>Јоило 1,1-7.</i>	<i>Вел. борба, 158.</i>	<i>Ис. 3,10-12.</i>
24.	Ушорак	<i>Јоило 1,9-12.</i>	<i>Вел. борба, 159.</i>	<i>Ис. 2,17-22.</i>
25.	Среда	<i>Јоило 1,15-20.</i>	<i>Вел. борба, 160.</i>	<i>Ис. 1,1-5.</i>
26.	Четвртак	<i>Јоило 2,30.31.</i>	<i>Вел. борба, 161.</i>	<i>Ис. 1,6-9.</i>
27.	Петак	<i>Јоило 3,9-12.</i>	Сунце залази у 16 38	
28.	Субоја	<i>Пс. 147,11-20.</i>	Сунце залази у 16 39	
29.	Недеља	<i>Јоило 3,13-16.</i>	<i>Вел. борба, 162.</i>	<i>Ис. 30,8-11.</i>
30.	Понедељак	<i>Амос 5,16-20.</i>	<i>Вел. борба, 163.</i>	<i>Ис. 30,18-21.</i>
31.	Ушорак	<i>Ис. 60,18-22.</i>	<i>Вел. борба, 164.</i>	<i>Ошкр. 14,1-5.</i>

Фебруар – 2023.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Среда	Михеј 7, 2-6.	Вел. борба, 165.	Ис. 32,1-3.
2.	Четвртак	Михеј 7,7-10.	Вел. борба, 166.	Ис. 33,2-6.
3.	Петак	Наум 3,1-3.	Сунце залази у 16 48	
4.	Субота	Пс. 146.	Сунце залази у 16 49	
5.	Недеља	Софон. 1,2-7.	Вел. борба, 167.	Ис. 34,1-4.
6.	Понедељак	Софон. 1,14-18.	Вел. борба, 168.	Ис. 34,8-11.
7.	Уторак	Мал. 4,1.2.	Вел. борба, 169.	Ис. 34,16.
8.	Среда	Май. 24,1-5.	Вел. борба, 170.	Ис. 35,1-4.
9.	Четвртак	Май. 24,6-13.	Вел. борба, 171.	Ис. 35,5-10.
10.	Петак	Май. 24,21-27.	Сунце залази у 16 58	
11.	Субота	Пс. 145.	Сунце залази у 16 59	
12.	Недеља	Май. 24,29-35.	Вел. борба, 172.	Ис. 40,9-11.
13.	Понедељак	Май. 24,36-39.	Вел. борба, 173.	Ис. 40,21-23.
14.	Уторак	Май. 24,40-44.	Вел. борба, 174.	Ис. 40,25-31.
15.	Среда	Марко 13,3-8.	Вел. борба, 175.	Ис. 41,6-10.
16.	Четвртак	Марко 13,14-17.	Вел. борба, 176.	Ис. 41,11-14.
17.	Петак	Марко 13,18-20.	Сунце залази у 17 07	
18.	Субота	Пс. 143,7-12.	Сунце залази у 17 09	
19.	Недеља	Марко 13,21-23.	Вел. борба, 177.	Ис. 41,17.18.
20.	Понедељак	Лука 17,28-36.	Вел. борба, 178.	Ис. 42,1-4.
21.	Уторак	Марко 13,33-37.	Вел. борба, 179.	Ис. 42,5-9.
22.	Среда	Лука 21,7-11.	Вел. борба, 180.	Ис. 42,16-21.
23.	Четвртак	Лука 21,16-21.	Вел. борба, 181.	Ис. 43,1-3.
24.	Петак	Лука 21,22-24.	Сунце залази у 17 17	
25.	Субота	Пс. 142.	Сунце залази у 17 19	
26.	Недеља	Лука 21,25-28.	Вел. борба, 182.	Ис. 43,4-7.
27.	Понедељак	Лука 21,29-33.	Вел. борба, 183.	Ис. 43,10-12.
28.	Уторак	Лука 21,34-36.	Вел. борба, 184.	Ис. 43,25-28.

Марти – 2023.

Дат.	Дан	Јутарња МОЛИТВА	Вечерња МОЛИТВА	За оне који немају свед.
1.	Среда	II Пейр. 3,3-7.	Вел. борба, 185.	Ис. 46,3-5.
2.	Четвртак	II Пейр. 3,9-14.	Вел. борба, 186.	Ис. 48,20-22.
3.	Петак	Ошкр. 10,1-7.	Сунце залази у 17 28	
4.	Субота	Пс. 141,1-8.	Сунце залази у 17 29	
5.	Недеља	Ошкр. 16,13-16.	Вел. борба, 187.	Ис. 49,13-16.
6.	Понедељак	Ошкр. 16,17-21.	Вел. борба, 189.	Ис. 49,24.25.
7.	Ушорак	Ошкр. 17,12-14.	Вел. борба, 190.	Ис. 50,4-7.
8.	Среда	Ошкр. 19,17-21.	Вел. борба, 191.	Ис. 50,8-11.
9.	Четвртак	Ошкр. 22,7-10.	Вел. борба, 192.	Ис. 51,1-3.
10.	Петак	Ошкр. 1,7.8.	Сунце залази у 17 37	
11.	Субота	Пс. 140,1-10.	Сунце залази у 17 39	
12.	Недеља	Ошкр. 14,14-16.	Вел. борба, 193.	Ис. 51,4-8.
13.	Понедељак	Пс. 50,1-6.	Вел. борба, 194.	Ис. 51,11-14.
14.	Ушорак	Ошкр. 14,17-20.	Вел. борба, 195.	Ис. 51,21-23.
15.	Среда	Јуда 14.15.	Вел. борба, 196.	Ис. 52,1-3.
16.	Четвртак	Марко 13,24-27.	Вел. борба, 197.	Ис. 52,6-8.
17.	Петак	Марко 13,32-34.	Сунце залази у 17 46	
18.	Субота	Пс. 139,1-10.	Сунце залази у 17 48	
19.	Недеља	Ис. 26,20.21.	Вел. борба, 198.	Ис. 52,9-11.
20.	Понедељак	Јов. 14,1-3.	Вел. борба, 199.	Ис. 52,12-15.
21.	Ушорак	Дјела 1,10.11.	Вел. борба, 200.	Ис. 53,1-4.
22.	Среда	Ошкр. 6,14-17.	Вел. борба, 201.	Ис. 53,5-8.
23.	Четвртак	Ис. 2,17-21.	Вел. борба, 202.	Ис. 53,9-12.
24.	Петак	Ис. 58,8.9.	Сунце залази у 17 55	
25.	Субота	Пс. 138.	Сунце залази у 17 56	
26.	Недеља	Софон. 2,1-3.	Вел. борба, 203.	Ис. 54,7-10.
27.	Понедељак	I Сол. 4,16-18.	Вел. борба, 205.	Ис. 54,11-14.
28.	Ушорак	I Кор. 15,51-56.	Вел. борба, 206.	Ис. 54,17.
29.	Среда	Ошкр. 3,10.11.	Вел. борба, 207.	Ис. 55,1-3.
30.	Четвртак	Јов. 5,25-29.	Вел. борба, 208.	Ис. 55,4-7.
31.	Петак	Ошкр. 20,11-13.	Сунце залази у 19 03	

Дарови прве суботе

7. јануар

Дар прве суботе за за здравствени и васпитни центар у Адигеји, Северни Кавказ, Русија (страна 4)

4. фебруар

Дар прве суботе за унесрећене широм света (страна 25)

4. март

Дар прве суботе за цркву у Патанкоту, северноиндијска Унија (страна 46)